

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 1100

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 6 decembrie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
D E C R E T E	
1.615. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2
1.616. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2
1.617. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2
1.618. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3
1.619. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 495 din 3 octombrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie	4–9
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
108. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, precum și a altor acte normative	10–30
1.203. — Hotărâre privind aprobarea acumulării unor stocuri de urgență în rezerva de stat și aprobarea scoaterii din rezervele de stat a unor cantități de produse și acordarea acestora ca ajutoare umanitare interne de urgență, cu titlu gratuit, pentru protecția populației din satul Tufanu, comuna Mălureni, județul Argeș, în vederea atenuării riscului de excluziune socială	31–32

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2.620/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Badea Mihaela, judecător la Tribunalul Argeș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 decembrie 2023.
Nr. 1.615.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2.616/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Coculescu Ana-Maria, judecător la Curtea de Apel Pitești, detașată la Consiliul Superior al Magistraturii, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 decembrie 2023.
Nr. 1.616.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2.621/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Retezanu Alina-Mihaela, judecător cu grad profesional de curte de apel la Tribunalul Gorj, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 decembrie 2023.
Nr. 1.617.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2.617/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Sălăjan Marta-Rita, judecător la Tribunalul Satu Mare, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 decembrie 2023.
Nr. 1.618.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2.627/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Racolța Ioan-Marian, judecător cu grad profesional de curte de apel la Judecătoria Oradea, desemnat judecător de supraveghere a privării de libertate la Penitenciarul Oradea și Centrul de Rețineră și Arestare Preventivă din cadrul I.P.J. Bihor, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 decembrie 2023.
Nr. 1.619.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 495**

din 3 octombrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciocină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie, excepție ridicată de Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A. din București în Dosarul nr. 19.856/325/2019 al Tribunalului Timiș — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.326D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 108D/2021, nr. 226D/2021—nr. 229D/2021, nr. 257D/2021, nr. 261D/2021, nr. 262D/2021, nr. 318D/2021, nr. 365D/2021, nr. 368D/2021, nr. 386D/2021, nr. 3.023D/2021, nr.3.024D/2021, nr. 3.028D/2021—nr. 3.032D/2021, nr. 3.066D/2021, nr. 3.067D/2021, nr. 3.505D/2021, nr. 3.506D/2021, nr. 3.508D/2021, nr. 3.509D/2021, nr. 3.544D/2021—nr. 3.546D/2021, nr. 3.570D/2021, nr. 3.577D/2021, nr. 3.580D/2021—nr. 3.582D/2021, nr. 3.587D/2021, nr. 3.654D/2021, nr. 3.655D/2021—nr. 3.657D/2021, nr. 3.659D/2021, nr. 3.691D/2021, nr. 3.692D/2021, nr. 3.864D/2021, nr. 225D/2022, nr. 227D/2022, nr. 270D/2022, nr. 271D/2022 și nr. 287D/2022, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi de lege, excepție ridicată de Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A. din București în dosarele nr. 33.007/325/2020, nr. 1.011/325/2021 și nr. 1.443/325/2021 ale Tribunalului Timiș — Secția a II-a civilă, în dosarele nr. 3.017/299/2020, nr. 11.564/299/2020, nr. 7.637/299/2020, nr. 6.509/299/2021, nr. 7.631/299/2021, nr. 16.004/299/2021, nr. 20.745/299/2021, nr. 21.437/299/2021, nr. 21.456/299/2021, nr. 12.160/299/2020, nr. 11.023/299/2023 și nr. 2.544/299/2021 ale Judecătorei Sectorului 1 București — Secția I civilă, în dosarele nr. 4.903/325/2020, nr. 10.841/325/2020, nr. 10.844/325/2020, nr. 14.143/325/2020, nr. 20.501/325/2020, nr. 32.833/325/2020, nr. 12.129/325/2021 și nr. 13.658/325/2021 ale Judecătorei Timișoara — Secția a II-a civilă, în dosarele nr. 12.602/325/2020, nr. 12.604/325/2020, nr. 25.056/325/2020, nr. 4.337/325/2021, nr. 8.313/325/2021, nr. 10.880/325/2021, nr. 11.313/325/2021, nr. 15.128/325/2021, nr. 18.001/325/2021 și nr. 16.205/325/2021 ale Judecătorei Timișoara — Secția I civilă, în dosarele nr. 21.498/299/2020, nr. 9.739/299/2020, nr. 35.128/299/2019, nr. 2.530/299/2020,

nr. 14.515/299/2021, nr. 21.457/299/2021, nr. 20.990/299/2020, nr. 38.967/299/2020, nr. 10.923/299/2021, nr. 11.052/299/2021, nr. 6.950/299/2021, nr. 21.451/299/2021, nr. 21.771/299/2021 și nr. 11.607/299/2021 ale Judecătorei Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere identitatea de obiect al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 108D/2021, nr. 226D/2021—nr. 229D/2021, nr. 257D/2021, nr. 261D/2021, nr. 262D/2021, nr. 318D/2021, nr. 365D/2021, nr. 368D/2021, nr. 386D/2021, nr. 3.023D/2021, nr. 3.024D/2021, nr. 3.028D/2021—nr. 3.032D/2021, nr. 3.066D/2021, nr. 3.067D/2021, nr. 3.505D/2021, nr. 3.506D/2021, nr. 3.508D/2021, nr. 3.509D/2021, nr. 3.544D/2021—nr. 3.546D/2021, nr. 3.570D/2021, nr. 3.577D/2021, nr. 3.580D/2021—nr. 3.582D/2021, nr. 3.587D/2021, nr. 3.654D/2021, nr. 3.655D/2021—nr. 3.657D/2021, nr. 3.659D/2021, nr. 3.691D/2021, nr. 3.692D/2021, nr. 3.864D/2021, nr. 225D/2022, nr. 227D/2022, nr. 270D/2022, nr. 271D/2022 și nr. 287D/2022 la Dosarul nr. 2.326D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în această materie, respectiv Decizia nr. 354 din 27 iunie 2023.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin deciziile civile 1.417/A din 20 octombrie 2020, nr. 1.844/A și nr. 1.843/A din 1 noiembrie 2021, precum și nr. 1.971 din 16 noiembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 19.856/325/2019, nr. 33.007/325/2020, nr. 1.011/325/2021 și nr. 1.443/325/2021, **Tribunalul Timiș — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie.**

8. Prin Sentința civilă nr. 5.823 din 11 septembrie 2020, Încheierea din 23 septembrie 2020, Sentința civilă nr. 8.377 din 12 noiembrie 2020 și încheierile din 28 septembrie 2021, 22 octombrie 2021, 12 noiembrie 2021, 11 octombrie 2021, 9 octombrie 2020, 27 septembrie 2021 și 16 decembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 3.017/299/2020, nr. 11.564/299/2020, nr. 7.637/299/2020, nr. 6.509/299/2021, nr. 7.631/299/2021, nr. 16.004/299/2021, nr. 20.745/299/2021, nr. 21.437/299/2021, nr. 21.456/299/2021, nr. 12.160/299/2020, nr. 11.023/299/2023 și nr. 2.544/299/2021, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția**

de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.

9. Prin încheierile din 3 decembrie 2020, sentințele civile nr. 11.119 din 23 octombrie 2020, nr. 13.217 din 4 decembrie 2020, nr. 13.768 din 16 decembrie 2020 și nr. 8.995 din 14 iulie 2021, precum și prin încheierile din 28 septembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 4.903/325/2020, nr. 10.841/325/2020, nr. 10.844/325/2020, nr. 14.143/325/2020, nr. 20.501/325/2020, nr. 32.833/325/2020, nr. 12.129/325/2021 și nr. 13.658/325/2021, **Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

10. Prin încheierile din 8 octombrie 2020 și 17 septembrie 2021, sentințele civile nr. 11.812 din 22 septembrie 2021, nr. 10.853 și nr. 10.848 din 7 septembrie 2021, Încheierea din 29 septembrie 2021, precum și sentințele civile nr. 13.623 din 29 octombrie 2021, nr. 14.467 și nr. 14.466 din 12 noiembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 12.602/325/2020, nr. 12.604/325/2020, nr. 25.056/325/2020, nr. 4.337/325/2021, nr. 8.313/325/2021, nr. 10.880/325/2021, nr. 11.313/325/2021, nr. 15.128/325/2021, nr. 18.001/325/2021 și nr. 16.205/325/2021, **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

11. Prin Încheierea din 10 decembrie 2020, Sentința civilă nr. 10.031 din 16 decembrie 2020, încheierile din 8 iulie 2020, 29 iulie 2020, 8 octombrie 2021 și 20 octombrie 2021, Sentința civilă nr. 3.068 din 16 aprilie 2021, încheierile din 4 noiembrie 2021, 14 octombrie 2021, Sentința civilă nr. 9.010 din 8 octombrie 2021, încheierile din 21 decembrie 2021 și 27 octombrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 21.498/299/2020, nr. 9.739/299/2020, nr. 35.128/299/2019, nr. 2.530/299/2020, nr. 14.515/299/2021, nr. 21.457/299/2021, nr. 20.990/299/2020, nr. 38.967/299/2020, nr. 10.923/299/2021, nr. 11.052/299/2021, nr. 6.950/299/2021, nr. 21.451/299/2021, nr. 21.771/299/2021 și nr. 11.607/299/2021, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

12. Excepția a fost ridicată de Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A. din București în cauze având ca obiect obligarea la plata unei sume reprezentând diferență pretenții, raportate la cuantumul despăgubirilor în dosare de daună, cu penalitățile de întârziere aferente.

13. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că atât în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, cât și în cea a Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că norma legală trebuie să fie suficient de accesibilă și de previzibilă, astfel încât să permită cetățeanului să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat, așa încât acesta să fie capabil să prevadă, în mod rezonabil, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. În acest sens, în Hotărârea din 25 august 1998, pronunțată în Cauza *Hertel împotriva Elveției*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că previzibilitatea nu trebuie neapărat să fie însoțită de certitudini absolute. Certitudinea, chiar dacă este de dorit, este dublată uneori de o rigiditate excesivă, or, dreptul trebuie să se adapteze schimbărilor de situație. De asemenea, și în Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Wingrove împotriva Marii Britanii*, instanța europeană a decis că legea internă, care înglobează atât dreptul scris, cât și pe cel nescris, trebuie formulată cu o precizie suficientă pentru a permite persoanelor interesate, care pot apela la nevoie la sfatul unui specialist, să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. De asemenea, se invocă bogata jurisprudență a Curții Europene a

Drepturilor Omului în ceea ce privește previzibilitatea legii, în acest sens fiind, cu titlu de exemplu, Hotărârea din 7 iunie 2012, pronunțată în Cauza *Centro Europa 7 S.R.L. și Di Stefano împotriva Italiei*, paragraful 142, în care s-a arătat că nivelul de precizie al legislației interne, care nu poate să prevadă toate ipotezele, depinde într-o mare măsură de conținutul legii respective, de domeniul pe care intenționează să îl reglementeze și de numărul și statutul celor cărora li se adresează. Totodată, se subliniază că o normă este previzibilă dacă oferă o anumită garanție împotriva atingerilor arbitrare din partea puterii publice (Hotărârea din 24 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Tourancheau și July împotriva Franței*, paragraful 54) și contra aplicării extensive a unei restricții în detrimentul justițiabilului (Hotărârea din 8 iulie 1999, pronunțată în Cauza *Baskaya și Okçuoğlu împotriva Turciei*, paragraful 36).

14. Astfel, se apreciază, în esență, că dispozițiile art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece, fiind lipsite de previzibilitate și claritate, permit stabilirea în mod arbitrar și abuziv, de către unitatea reparatoare, a unui preț pe oră pentru manopera efectuată mult peste prețurile de referință din piața specifică. Astfel cum sunt redactate, fără a exista obligația legală de raportare la anumite criterii, cum ar fi, spre exemplu, prețurile de referință din piață sau prețurile recomandate de producător, dispozițiile legale criticate lasă stabilirea prețului la totala dispoziție a unității reparatoare, care poate fixa practic orice valoare a reparației. În acest mod s-au creat premisele unui comportament abuziv din partea unităților reparatoare, care au înțeles să utilizeze prețuri pe oră de manoperă cu mult peste ceea ce se practică pe piața de profil și să utilizeze un alt preț, cu mult majorat față de cel afișat, încălcându-se astfel și prevederile art. 67 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață.

15. Mai mult, prețul pe oră de manoperă nici nu este negociat cu cealaltă parte contractantă, persoana asigurată la societatea de asigurări, care nu are niciun interes să negocieze sau să se opună prețului solicitat de unitatea reparatoare. O altă deficiență a textului de lege criticat constă în faptul că, potrivit acestuia, unitatea reparatoare are la dispoziție posibilitatea să opteze pentru una sau alta dintre modalitățile de stabilire a valorii reparației, „folosind sisteme de evaluare specializate sau prin documente emise în condițiile legii în care unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a prețului pe ora de manoperă afișată”. Astfel, art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 prezintă o deficiență gravă de conținut, care îi conferă caracter neconstituțional, întrucât nu prevede și criteriul legal de stabilire a cuantumului orei de manoperă. Această deficiență permite unității reparatoare majorarea în mod arbitrar și abuziv a prețului de manoperă în relația contractuală directă cu persoana asigurată la societatea de asigurare, în special atunci când valoarea reparației urmează să fie achitată de către asigurător.

16. Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 44 din Constituție și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se arată că „bunurile” societății, obiect al încălcării, sunt reprezentate de sumele achitate în plus ca urmare a majorării în mod arbitrar și abuziv a prețului orei de manoperă de către unitățile reparatoare. Astfel, se permite unităților reparatoare, invocând principiile pieței libere, în special atunci când valoarea reparației urmează să fie achitată de asigurător, să convină prețuri arbitrare, excesive și abuzive, în relația contractuală directă cu persoana prejudiciată. Asigurătorul are calitatea de terț față de contractul dintre unitatea reparatoare și persoana prejudiciată, neavând niciun control asupra modului de stabilire a prețului pieselor și al manoperei. Există ulterior posibilitatea să se cenzureze această practică, prin neplata diferențelor dintre prețurile practicate în piață și prețul solicitat, însă unitățile

reparatoare se adresează instanțelor judecătorești, care, într-o proporție covârșitoare, le admit cererile și obligă, pe lângă plata acestor diferențe, și la plata de penalități.

17. În final, se mai susține că prin actuala redactare a dispozițiilor legale criticate este evident că unitățile reparatoare sunt invitate la o conduită arbitrară și abuzivă, ce are drept consecință afectarea patrimoniului societății de asigurare.

18. **Tribunalul Timiș — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, autoarea criticând, în esență, opțiunea legiuitorului de a conferi o marjă de acțiune unităților reparatoare care își pot utiliza propria valoare a orei de manoperă, susțineri ce nu se subsumează unor veritabile critici de neconstituționalitate din perspectiva caracterului clar și previzibil al legii. Totodată, împrejurarea că unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată corespunde principiului libertății economice, prezumtivii beneficiari ai serviciilor auto fiind liberi, în măsura în care consideră că valoarea manoperei este disproporționată, să aleagă un alt cocontractant. În acest fel nu se aduce atingere nici drepturilor asigurătorului, care nu are o răspundere directă, ci una derivată, grefată pe contractul de asigurare. Nu se poate impune unităților reparatoare auto o altă valoare a orei de manoperă, întrucât astfel s-ar aduce atingere principiului liberei circulații a serviciilor și principiului garantării proprietății. De altfel, prin încheierea contractului de asigurare — contract esențialmente aleatoriu — asigurătorul dobândește șansa unui câștig, fiind expus totodată la riscul unei pierderi, împrejurări ce depind de un eveniment viitor și incert, în timp ce obligația de plată a primei de asigurare este totdeauna certă în ceea ce îl privește pe asigurat, astfel că, în mod normal, asigurătorul trebuie să suporte consecințele producerii riscului asigurat.

19. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, autoarea criticând, în esență, opțiunea legiuitorului de a conferi o marjă de acțiune unităților reparatoare care își pot utiliza propria valoare a orei de manoperă, susțineri ce nu se subsumează unor veritabile critici de neconstituționalitate din perspectiva caracterului clar și previzibil al legii. Totodată, împrejurarea că unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată corespunde principiului libertății economice, prezumtivii beneficiari ai serviciilor auto fiind liberi, în măsura în care consideră că valoarea manoperei este disproporționată, să aleagă un alt cocontractant. În acest fel nu se aduce atingere nici drepturilor asigurătorului, care nu are o răspundere directă, ci una derivată, grefată pe contractul de asigurare. Nu se poate impune unităților reparatoare auto o altă valoare a orei de manoperă, întrucât astfel s-ar aduce atingere principiului liberei circulații a serviciilor și principiului garantării proprietății. De altfel, prin încheierea contractului de asigurare — contract esențialmente aleatoriu — asigurătorul dobândește șansa unui câștig, fiind expus totodată la riscul unei pierderi, împrejurări ce depind de un eveniment viitor și incert, în timp ce obligația de plată a primei de asigurare este totdeauna certă în ceea ce îl privește pe asigurat, astfel că, în mod normal, asigurătorul trebuie să suporte consecințele producerii riscului asigurat. De asemenea, în Dosarul nr. 365D/2021, instanța, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

20. **Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, autoarea criticând, în esență, opțiunea legiuitorului de a conferi o marjă de acțiune unităților reparatoare care își pot utiliza propria valoare a orei de manoperă, susțineri ce nu se subsumează unor veritabile critici de neconstituționalitate din perspectiva caracterului clar și previzibil al legii. Totodată, împrejurarea că

unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată corespunde principiului libertății economice, prezumtivii beneficiari ai serviciilor auto fiind liberi, în măsura în care consideră că valoarea manoperei este disproporționată, să aleagă un alt cocontractant. În acest fel nu se aduce atingere nici drepturilor asigurătorului, care nu are o răspundere directă, ci una derivată, grefată pe contractul de asigurare. Nu se poate impune unităților reparatoare auto o altă valoare a orei de manoperă, întrucât astfel s-ar aduce atingere principiului liberei circulații a serviciilor și principiului garantării proprietății. De altfel, prin încheierea contractului de asigurare — contract esențialmente aleatoriu — asigurătorul dobândește șansa unui câștig, fiind expus totodată la riscul unei pierderi, împrejurări ce depind de un eveniment viitor și incert, în timp ce obligația de plată a primei de asigurare este totdeauna certă în ceea ce îl privește pe asigurat, astfel că, în mod normal, asigurătorul trebuie să suporte consecințele producerii riscului asigurat.

21. **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, autoarea criticând, în esență, opțiunea legiuitorului de a conferi o marjă de acțiune unităților reparatoare care își pot utiliza propria valoare a orei de manoperă, susțineri ce nu se subsumează unor veritabile critici de neconstituționalitate din perspectiva caracterului clar și previzibil al legii. Totodată, împrejurarea că unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată corespunde principiului libertății economice, prezumtivii beneficiari ai serviciilor auto fiind liberi, în măsura în care consideră că valoarea manoperei este disproporționată, să aleagă un alt cocontractant. În acest fel nu se aduce atingere nici drepturilor asigurătorului, care nu are o răspundere directă, ci una derivată, grefată pe contractul de asigurare. Nu se poate impune unităților reparatoare auto o altă valoare a orei de manoperă, întrucât astfel s-ar aduce atingere principiului liberei circulații a serviciilor și principiului garantării proprietății. De altfel, prin încheierea contractului de asigurare — contract esențialmente aleatoriu — asigurătorul dobândește șansa unui câștig, fiind expus totodată la riscul unei pierderi, împrejurări ce depind de un eveniment viitor și incert, în timp ce obligația de plată a primei de asigurare este totdeauna certă în ceea ce îl privește pe asigurat, astfel că, în mod normal, asigurătorul trebuie să suporte consecințele producerii riscului asigurat. De asemenea, în dosarele nr. 261D/2021, nr. 262D/2021 și nr. 3.028D/2021, instanța, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

22. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, autoarea criticând, în esență, opțiunea legiuitorului de a conferi o marjă de acțiune unităților reparatoare care își pot utiliza propria valoare a orei de manoperă, susțineri ce nu se subsumează unor veritabile critici de neconstituționalitate din perspectiva caracterului clar și previzibil al legii. Totodată, împrejurarea că unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată corespunde principiului libertății economice, prezumtivii beneficiari ai serviciilor auto fiind liberi, în măsura în care consideră că valoarea manoperei este disproporționată, să aleagă un alt cocontractant. În acest fel nu se aduce atingere nici drepturilor asigurătorului, care nu are o răspundere directă, ci una derivată, grefată pe contractul de asigurare. Nu se poate impune unităților reparatoare auto o altă valoare a orei de manoperă, întrucât astfel s-ar aduce atingere principiului liberei circulații a serviciilor și principiului garantării proprietății. De altfel, prin încheierea contractului de asigurare — contract esențialmente aleatoriu — asigurătorul dobândește șansa unui câștig, fiind expus totodată la riscul unei pierderi, împrejurări ce

depind de un eveniment viitor și incert, în timp ce obligația de plată a primei de asigurare este totdeauna certă în ceea ce îl privește pe asigurat, astfel că, în mod normal, asigurătorul trebuie să suporte consecințele producerii riscului asigurat.

23. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

24. **Guvernul**, exprimându-și punctul de vedere în dosarele nr. 3.505D/2021, nr. 3.506D/2021, nr. 3.508D/2021, nr. 3.509D/2021, nr. 3.544D/2021, nr. 3.545D/2021, nr. 3.546D/2021, nr. 3.577D/2021, nr. 3.580D/2021, nr. 3.581D/2021, nr. 3.582D/2021, nr. 3.587D/2021, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât, din analiza prevederilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 rezultă faptul că norma legală instituie criterii alternative de stabilire a valorii reparației, fie folosind un sistem de evaluare specializat, fie prin intermediul documentelor emise în condițiile legii în care unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă practică în mod obișnuit. Referitor la cel de-al doilea criteriu, dispozițiile criticate au în vedere prețul afișat și practicat de către operatorul economic în conformitate cu prevederile legale în materie, cum ar fi art. 4 din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, art. 67 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2001 pentru modificarea Legii nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, și art. 25 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată. Prin urmare, argumentul potrivit căruia norma legală ar permite unității reparatoare utilizarea unui preț stabilit în mod arbitral nu poate fi reținută. De asemenea, susținerile referitoare la aplicarea unui preț mai mare, în mod arbitrar sau abuziv, nu reprezintă veritabile critici referitoare la claritatea și previzibilitatea normei criticate, ci vizează un comportament concret al operatorului economic în relația cu consumatorul. Or, în ipoteza constatării de practici comerciale incorecte ale comercianților în relația cu consumatorul prin impunerea unui preț mai ridicat sunt reglementate mecanisme de protecție prin lege specială, cum ar fi Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 și Legea nr. 367/2007 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2007 privind regimul veniturilor încasate de autoritățile contractante pe parcursul licitării și implementării contractelor din cadrul proiectelor ex-ISPA și PHARE finanțate de Uniunea Europeană, iar în ipoteza existenței unui prejudiciu provocat ca urmare a stabilirii unui preț excesiv pot fi aplicate principiile răspunderii civile delictuale. În consecință, modalitatea de reglementare a prevederilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 îndeplinește standardele minime de claritate, precizie și previzibilitate statuate în jurisprudența Curții Constituționale, criticile autorilor neconstituind veritabile argumente de natură a conduce la concluzia încălcării prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție. Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017, prin raportare la art. 44 din Constituție, critică privind încălcarea dreptului de proprietate întemeiată pe diferența dintre valorile aceleiași reparații stabilite prin cele două modalități alternative, se apreciază că existența acestei variații nu determină *per se* afectarea dreptului de proprietate. Astfel, prețul manoperei poate fi influențat de mai mulți factori, cum ar fi gradul de experiență al specialistului, logistica operatorului economic, materialele întrebuintate în procesul de reparare. Prin urmare, modul de reglementare a prevederilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 nu contravine art. 44 din Constituție.

25. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

26. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

27. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 12 iunie 2017, potrivit căruia „*Valoarea reparației se stabilește folosind sistemele de evaluare specializate sau prin documente emise în condițiile legii în care unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată.*”

28. Autoarea excepției apreciază că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, precum și în art. 44 privind dreptul de proprietate privată. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la respectarea bunurilor.

29. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 au mai fost supuse controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici similare, iar prin Decizia nr. 583 din 23 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 102 din 6 februarie 2023, Decizia nr. 119 din 16 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 17 iulie 2023, Decizia nr. 321 din 30 mai 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 717 din 3 august 2023, Decizia nr. 354 din 27 iunie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 778 din 29 august 2023, Decizia nr. 5 din 31 ianuarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 871 din 28 septembrie 2023, precum și deciziile nr. 65 din 28 februarie 2023 și nr. 468 din 14 septembrie 2023, nepublicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data pronunțării prezentei decizii, instanța de contencios constituțional a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

30. Astfel, referitor la critica de neconstituționalitate formulată din perspectiva încălcării dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta referitoare la calitatea normei juridice, Curtea a observat că se critică opțiunea legiuitorului de a conferi o marjă de acțiune unităților reparatoare, care își pot utiliza propria valoare a orei de manoperă, critici ce nu se subsumează însă unor veritabile critici de neconstituționalitate. Împrejurarea că unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată corespunde principiului libertății economice și al liberei circulații a serviciilor, prezumtivii beneficiari ai serviciilor auto fiind liberi să aleagă un alt cocontractant, în măsura în care consideră că valoarea manoperei este disproporționată. În acest sens sunt, de altfel, prevederile art. 19 alin. (5) lit. k) și alin. (12) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2017 privind asigurările auto din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 1 august 2017, precum și cele ale art. 6 alin. (8) și (9) din Legea nr. 132/2017, care conferă persoanei prejudiciate dreptul ca, în cazul producerii unui prejudiciu, să se poată adresa pentru efectuarea reparației oricărei unități reparatoare auto, fără nicio restricție sau constrângere din partea asigurătorului RCA sau a unității reparatoare auto, care ar putea să-i influențeze opțiunea.

31. De asemenea, referitor la critica privind posibilitatea unității reparatoare să opteze pentru una sau alta dintre modalitățile de stabilire a valorii reparației, Curtea a apreciat că textul de lege criticat este redactat într-o manieră clară, lipsită de orice echivoc, de natură să satisfacă criteriile de claritate, precizie și previzibilitate pe care normele juridice trebuie să le îndeplinească, evidențiind explicit cele două modalități de cuantificare a despăgubirilor datorate de asigurător, și anume prin folosirea sistemelor de evaluare specializate (precum Audatex, Autovista, DAT, GT Motive) și prin documente emise în condițiile legii în care unitatea reparatoare își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată. În acest context, Curtea a arătat că, potrivit art. 2 alin. (1) lit. h) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2017, sistemele de evaluare specializate reprezintă o aplicație informatică bazată pe un ansamblu de date, metode și algoritmi de calcul care este utilizat ca suport în stabilirea costurilor de reparație a vehiculelor și bunurilor avariate, precum și/sau la stabilirea valorii de piață a acestora la data evenimentului.

32. Curtea a menționat că art. 23 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2017 prevede că, la stabilirea ofertei de despăgubire după identificarea vehiculelor și evidențierea complexității structurii de echipare, a dotărilor de serie și opționale, se iau în considerare o serie de factori, și anume: a) pentru evaluarea costurilor de readucere a vehiculului la starea anterioară producerii evenimentului: piese și materiale noi care pot fi utilizate legal în procesele de reparație în România și statele membre; manopera aferentă reparației și cea aferentă operațiilor necesare din punct de vedere tehnic și tehnologic, conform tehnologiei producătorului; b) pentru evaluarea valorii de vânzare de piață: factori specifici de corecție; existența unor avarii preexistente; istoricul de exploatare a vehiculului, precum utilizarea în regim de școală de șoferi, taxi, închiriere și altele.

33. Așadar, cuantificarea despăgubirilor se face pe baza prețurilor de referință pe piață, în stabilirea acestora folosindu-se sisteme de evaluare specializate, acestea reprezentând un punct de pornire, de evaluare estimativă a daunelor, luându-se în calcul piese și materiale noi care pot fi utilizate legal în procesele de reparație, la care se adaugă manopera aferentă reparației și operațiilor necesare, din punct de vedere tehnic și tehnologic, conform tehnologiei producătorului. De asemenea, potrivit art. 24 alin. (6) și (9) din norma precitată, dacă pentru anumite părți componente sau piese ale vehiculului lipsesc prețurile de piață practicate pe piața din România, valoarea acestora se stabilește pe baza prețurilor de piață din alte state membre, dovedite prin orice mijloc de probă. La evaluarea vehiculului se au în vedere starea tehnică, de întreținere și eventualele modificări ale structurii de echipare a acestuia survenite între data comercializării și data producerii evenimentului, certificate de către specialistul în constatarea daunelor.

34. Astfel, Curtea a reținut că, tocmai pentru a preîntâmpina situații în care evaluarea estimativă poate fi diferită în funcție de utilizatorul sistemului de evaluare specializat, legiuitorul a instituit obligația asigurătorului de a formula oferta de despăgubire luând în calcul toate elementele necesare aducerii autovehiculului la starea anterioară evenimentului rutier și posibilitatea persoanei prejudiciate de a alege în mod liber o unitate reparatoare auto în vederea efectuării reparației, urmând ca în cazul în care există diferențe de costuri, indiferent de modalitatea de stabilire a valorii reparației, acestea să fie reglate după depunerea documentelor de reparație din care să rezulte costurile certe. Or, procedând într-o atare manieră, Curtea a apreciat că nu se aduce atingere drepturilor asigurătorului RCA, răspunderea de care este ținut acesta fiind una limitată de contractul de asigurare și de lege.

35. Prin urmare, din perspectiva conținutului său normativ, reglementarea de lege criticată este clară, sub aspectul caracterului neechivoc al obiectului reglementării, precisă, sub aspectul soluției legislative alese și al limbajului folosit, și previzibilă, sub aspectul scopului și al consecințelor pe care le antrenează. În consecință, Curtea nu a constatat încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

36. Pentru considerentele mai sus arătate, Curtea a constatat că nu poate fi primită nici critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 44 din Constituție coroborate cu cele ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dedusă, în opinia autoarelor excepției, din împrejurarea că sunt favorizate unitățile reparatoare, care, invocând principiile pieței libere, stabilesc prețuri arbitrare în detrimentul societăților de asigurare, al căror patrimoniu este mai puțin ocrotit de legiuitor.

37. În acest context, Curtea a reținut că prin încheierea contractului de asigurare, care este esențialmente aleatoriu, asigurătorul dobândește șansa unui câștig, fiind expus, totodată, și la riscul unei pierderi, iar existența și întinderea acestuia depind de hazard, adică de un eveniment viitor și incert. Riscul, adică șansa de câștig sau posibilitatea de pierdere, este un atribut esențial al economiei de piață liberă, funcțională, atribut care justifică libera concurență. Totodată, nimic nu împiedică antrenarea răspunderii civile delictuale a asiguratului, persoana vinovată, în temeiul principiului reparației integrale a prejudiciului, pentru diferența de despăgubire nesuportată de asigurător. Eventualele disfuncționalități apărute în practică referitoare la modalitatea în care unitățile reparatoare auto înțeleg să aplice art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017, cu ocazia desfășurării activităților specifice acestora, nu pot fi însă convertite în vicii de neconstituționalitate de natură să antreneze controlul de constituționalitate exercitat de către instanța de contencios constituțional.

38. Curtea a observat, de altfel, că prin Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 28 decembrie 2007, legiuitorul a avut drept scop o mai bună funcționare a pieței și asigurarea unui nivel înalt de protecție a consumatorilor, stabilind posibilitatea sesizării Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor în vederea dispunerii de măsuri pentru stoparea și combaterea practicilor comerciale incorecte [a se vedea art. 10 alin. (1) și (2) și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 363/2007].

39. Din analiza cadrului legislativ în vigoare din domeniul asigurărilor obligatorii RCA, respectiv a Legii nr. 132/2017 și a Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2017, Curtea a observat că asigurătorul RCA nu are aceleași atribuții precum cele care incumbă în sarcina unităților reparatoare auto, astfel încât, din perspectiva activităților desfășurate, nu se poate reține existența unei situații similare, care să antreneze incidența art. 16 din Constituție. Asigurătorul RCA are obligația de a despăgubi partea prejudiciată în urma accidentului produs prin intermediul vehiculului asigurat, potrivit pretențiilor formulate în cererea de despăgubire, dovedite prin orice mijloc de probă, fără a se depăși limitele de răspundere prevăzute în contractul RCA, în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (4) și (5) din Legea nr. 132/2017, și în condițiile în care evenimentul asigurat s-a produs în perioada de valabilitate a contractului RCA. Totodată, astfel cum rezultă din art. 19 alin. (12) și (13) din Norma

Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2017, soluțiile tehnice finale de remediere a avariilor se stabilesc de către unitatea reparatoare, în acord cu documentația tehnică din manualul de reparație al producătorului auto, și sunt acceptate de către persoana prejudiciată. Părțile pot agree constatarea avariilor și întocmirea procesului-verbal de constatare prin transmiterea de informații și documente prin mijloace electronice de comunicare.

40. Referitor la susținerile potrivit cărora unitatea reparatoare poate să își folosească propria valoare a orei de manoperă, fără ca asigurătorul să o poată contesta, indiferent de quantumul acesteia, Curtea a subliniat că, așa cum prevede art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017, valoarea reparației se stabilește folosind sistemele de evaluare specializate sau prin documente emise în condițiile legii în care unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată. Întrucât legislația nu stabilește dacă un mod de evaluare primează în defavoarea celuilalt, în cazul în care părțile nu pot conveni în mod amiabil asupra modului de calcul al sumei convenite drept despăgubire, litigiul poate fi soluționat fie prin mecanisme alternative de soluționare [de exemplu, Entitatea de Soluționare

Alternativă a Litigiilor în Domeniul Financiar Nonbancar (SAL-Fin)], fie pe baza hotărârii definitive a instanței, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 132/2017. În cazurile în care despăgubirile se stabilesc prin soluționarea alternativă a litigiilor sau prin hotărâre judecătorească, asigurătorul RCA acordă despăgubiri în baza acordului rezultat în urma soluționării alternative a litigiului sau în baza hotărârii judecătorești rămase definitivă [art. 23 alin. (6) din Legea nr. 132/2017].

41. Curtea a mai reținut că, în situația constatării unor eventuale neregularități/abuzuri din partea unităților reparatoare auto (cu privire la stabilirea valorii proprii a orei de manoperă), acestea pot fi sancționate prin mecanisme instituite la nivel legal, preponderent de natură jurisdicțională, dar și prin sesizarea instituțiilor cu atribuții în acest domeniu (spre exemplu, Consiliul Concurenței sau Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor), care pot interveni pentru remedierea neregularităților/abuzurilor constatate.

42. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine modificarea jurisprudenței mai sus invocate, atât soluția, cât și considerentele deciziilor mai sus invocate sunt valabile și în prezenta cauză.

43. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A. din București în dosarele nr. 19.856/325/2019, nr. 33.007/325/2020, nr. 1.011/325/2021 și nr. 1.443/325/2021 ale Tribunalului Timiș — Secția a II-a civilă, în dosarele nr. 3.017/299/2020, nr. 11.564/299/2020, nr. 7.637/299/2020, nr. 6.509/299/2021, nr. 7.631/299/2021, nr. 16.004/299/2021, nr. 20.745/299/2021, nr. 21.437/299/2021, nr. 21.456/299/2021, nr. 12.160/299/2020, nr. 11.023/299/2023 și nr. 2.544/299/2021 ale Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă, în dosarele nr. 4.903/325/2020, nr. 10.841/325/2020, nr. 10.844/325/2020, nr. 14.143/325/2020, nr. 20.501/325/2020, nr. 32.833/325/2020, nr. 12.129/325/2021 și nr. 13.658/325/2021 ale Judecătoriei Timișoara — Secția a II-a civilă, în dosarele nr. 12.602/325/2020, nr. 12.604/325/2020, nr. 25.056/325/2020, nr. 4.337/325/2021, nr. 8.313/325/2021, nr. 10.880/325/2021, nr. 11.313/325/2021, nr. 15.128/325/2021, nr. 18.001/325/2021 și nr. 16.205/325/2021 ale Judecătoriei Timișoara — Secția I civilă, în dosarele nr. 21.498/299/2020, nr. 9.739/299/2020, nr. 35.128/299/2019, nr. 2.530/299/2020, nr. 14.515/299/2021, nr. 21.457/299/2021, nr. 20.990/299/2020, nr. 38.967/299/2020, nr. 10.923/299/2021, nr. 11.052/299/2021, nr. 6.950/299/2021, nr. 21.451/299/2021, nr. 21.771/299/2021 și nr. 11.607/299/2021 ale Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția a II-a civilă, Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă, Judecătoriei Timișoara — Secția a II-a civilă, Judecătoriei Timișoara — Secția I civilă și Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 octombrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, precum și a altor acte normative

În vederea asigurării respectării de către România a obligației de transpunere în legislația națională a Directivei (UE) 2019/1 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind oferirea de mijloace autorităților de concurență din statele membre astfel încât să fie mai eficace în aplicarea legii și privind garantarea funcționării corespunzătoare a pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 11 din 14 ianuarie 2019, denumită în continuare *Directiva (UE) 2019/1*,

având în vedere expirarea termenului de transpunere a Directivei (UE) 2019/1, Comisia Europeană a notificat autorităților române, în data 22 martie 2021, Scrisoarea cu privire la punerea în întârziere pentru necomunicarea măsurilor naționale de transpunere a Directivei (UE) 2019/1, procedură care face obiectul Cauzei 0128/2021.

La solicitarea statului român, Comisia Europeană, prin Avizul motivat nr. C (2023) 4164, a prelungit cu două luni termenul pentru comunicarea măsurilor de transpunere a Directivei (UE) 2019/1 sus-menționate, respectiv până la data de 14 noiembrie 2023.

În acest sens este esențial ca autoritățile române să depună toate diligentele în vederea transpunerii Directivei (UE) 2019/1 și să notifice Comisiei măsurile de transpunere, înainte de sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Comisia Europeană a atras în mod constant atenția asupra sancțiunilor financiare pe care le poate impune Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul art. 260 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, dacă va fi sesizată în legătură cu neîndeplinirea de către România a obligației de comunicare a măsurilor naționale de transpunere a directivei adoptate în temeiul unei proceduri legislative.

Având în vedere necesitatea adoptării de urgență la nivel național a dispozițiilor legale prin care să se consolideze cadrul normativ, mecanismele administrative și instrumentele adecvate în scopul transpunerii complete și efective a Directivei (UE) 2019/1, astfel încât autoritățile naționale de concurență să fie organisme mai eficace de asigurare a respectării normelor în materie de concurență,

întrucât în aplicarea concretă a dreptului Uniunii Europene și a celui intern al statelor membre s-a constatat faptul că dreptul intern nu asigură multor autorități naționale de concurență din statele membre garanțiile de independență, resursele și competențele în materie de aplicare a legii și de impunere de amenzi care le sunt necesare pentru a fi în măsură să asigure în mod eficace aplicarea normelor Uniunii în materie de concurență, acest aspect putând avea drept consecință obținerea de rezultate foarte diferite în urma unor proceduri care vizează întreprinderile angajate în practici anticoncurențiale, în funcție de statul membru în care acestea își desfășoară activitatea,

având în vedere necesitatea adoptării de măsuri imediate care să asigure faptul că autoritățile naționale de concurență dispun de garanțiile de independență, resursele și de competențele în materie de aplicare a legii și de impunere de sancțiuni/amenzi care le sunt necesare pentru a fi în măsură să aplice în mod eficace prevederile art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene pe întreg teritoriul Uniunii pentru a se asigura faptul că nu este denaturată concurența pe piața internă,

având în vedere necesitatea îmbunătățirii mediului concurențial prin crearea sau asigurarea de piețe competitive mai echitabile și mai deschise, în care întreprinderile să concureze mai mult pe baza meritelor lor, fără bariere la intrarea pe piață create de societăți, permițându-le să genereze bunăstare și să creeze locuri de muncă,

în acest sens, în lipsa creării unui cadru unitar și uniform la nivelul statelor membre ale Uniunii Europene cu privire la aplicarea și implementarea unor mecanisme de drept care să contribuie la menținerea unui mediu economic sănătos și competitiv și care să asigure garanțiile de independență necesare pentru funcționarea și întărirea capacității administrative a autorității naționale de concurență, poate fi influențat potențialul de creștere economică a României, prin diminuarea capacității economico-financiare a întreprinderilor afectate de un comportament anticoncurențial manifestat de alte întreprinderi participante la piață, cu impact direct asupra gradului de ocupare a forței de muncă, a creșterii economice, a competitivității și a capacității de inovare, elemente ce aduc atingere interesului public, fiind elemente ce se circumscriu situației extraordinare.

Având în vedere urgența luării măsurilor legislative necesare care să asigure respectarea de către România a obligației de a asigura aplicarea, la nivel național, a prevederilor Regulamentului (UE) 2022/1.925 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2022 privind piețe contestabile și echitabile în sectorul digital și de modificare a Directivelor (UE) 2019/1.937 și (UE) 2020/1.828, regulament care urmărește să garanteze un sector digital competitiv și echitabil, permițând întreprinderilor digitale inovatoare să se dezvolte, asigurând siguranța utilizatorilor online prin instituirea unor obligații și interdicții clare pentru marile platforme online în vederea asigurării de servicii mai bune și de prețuri echitabile pentru consumatori,

având în vedere evoluția actuală a contextului economic la nivelul Uniunii Europene, se impune luarea de urgență a măsurilor legislative necesare respectării de către România a obligației de a asigura aplicarea, la nivel național, a prevederilor Regulamentului (UE) 2022/2.560 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2022 privind subvențiile străine care denaturează piața internă, regulament care stabilește norme și proceduri care permit Comisiei Europene, în colaborare cu statele membre, să evalueze orice subvenție străină din partea unei țări din afara UE de care beneficiază direct sau indirect o activitate economică din UE și să remedieze orice denaturare provocată de aceste subvenții străine, asigurându-se astfel condiții de concurență echitabile și loiale între toate întreprinderile active în UE.

Având în vedere situația extraordinară existentă determinată de faptul că, în majoritatea lor, furnizorii/administratorii de ajutor de stat nu încarcă în mod conform date și informații în Registrul ajutoarelor de stat, fapt ce atrage vicierea procesului de analiză în vederea acordării ajutoarelor noi, situație ce creează premisele pentru acordarea de ajutoare ilegale sau incompatibile, este necesară o intervenție legislativă imediată pentru a determina un comportament adecvat al furnizorilor/administratorilor, prin impunerea de sancțiuni, în cazul neconformării.

Totodată, urgența modificării survine și din necesitatea asigurării cerințelor de transparență a acordării ajutoarelor de stat de peste 100.000 de euro, obligație ce derivă din regulamente europene și pe care România o îndeplinește prin intermediul acestui registru, neîndeplinirea ei având consecințe negative și asupra procesului de autorizare a ajutoarelor de stat de către forul european.

Luând în considerare că aceste modificări au un impact direct asupra beneficiarilor măsurilor de sprijin, în lipsa adoptării acestora existând riscul afectării implementării investițiilor, cu consecința neîndeplinirii obiectivelor cuprinse în Planul național de redresare și reziliență al României și a celor cuprinse în programele operaționale sau în ceea ce privește atragerea fondurilor europene, ținând cont de faptul că nepromovarea proiectului de act normativ poate avea consecințe negative asupra beneficiului public, generate de lipsa consolidării cadrului normativ privind acordarea ajutoarelor de stat/de *minimis*, în lipsa unei capacități reale de intervenție a statului în situații de urgență, cu efecte negative imediate la nivelul persoanelor fizice și juridice în caz de neadoptare, având în vedere situația extraordinară existentă, respectiv lipsa reglementării procedurilor de urmat în situația hotărârilor judecătorești sau arbitrare a căror executare este susceptibilă să constituie ajutoare de stat, fapt care necesită o intervenție legislativă imediată pentru a asigura respectarea reglementărilor europene, în domeniul ajutorului de stat,

având în vedere necesitatea luării de urgență a măsurilor necesare realizării unei abordări unitare a examinării investițiilor străine directe care provin atât din spațiul non-UE, cât și din interiorul UE, în conformitate cu tendințele existente în prezent la nivel european, pentru a preveni riscul eludării mecanismelor de examinare și autorizare a investițiilor străine directe, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 452/2019 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 79 I din 21 martie 2019,

având în vedere faptul că investițiile străine directe contribuie la creșterea economică a României, consolidând competitivitatea, creând locuri de muncă și economii de scară, atrăgând capitaluri, tehnologii, inovare și expertiză și deschizând noi piețe, este necesară luarea de urgență a măsurilor legislative care să permită asigurarea sustenabilității funcționării mecanismului administrativ de analiză și soluționare a cererilor de autorizare de către Comisia de examinare a investițiilor străine directe, denumită în continuare *CEISD*.

Luând în considerare impactul pozitiv al măsurilor propuse, respectiv îmbunătățirea mediului de afaceri prin încurajarea și stimularea dezvoltării de noi afaceri, prin facilitarea intrării pe piață a antreprenorilor ca urmare a creării unui climat de încredere și securitate juridică, realizat prin aplicarea eficientă și unitară a normelor de concurență,

întrucât aceste elemente constituie împrejurări extraordinare care impun intervenția legislativă, în lipsa acesteia existând riscul imposibilității exercitării efective a noilor competențe conferite autorității de concurență și al prelungirii unui climat de incertitudine juridică cu impact negativ asupra încrederii investitorilor într-o aplicare echitabilă și uniformă a normelor de concurență, cu afectarea siguranței investițiilor și a posibilității de dezvoltare economică a întreprinderilor, a creșterii economice, a competitivității, cu efecte negative asupra interesului public,

în considerare a faptului că aceste elemente vizează interesul public general și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 29 februarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alin. (2)—(4), cu următorul cuprins:

„(2) În înțelesul prezentei legi, principiile statuate de Directiva (UE) 2019/1 a Parlamentului European și a Consiliului, transpusă prin prezenta lege, se aplică situațiilor în care Consiliul Concurenței aplică doar prevederile art. 101 și/sau 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, denumit în continuare *TFUE*, aplică în mod paralel legislația națională și prevederile art. 101 și/sau 102 din *TFUE*, precum și atunci când aplică legislația națională în mod exclusiv.

(3) Consiliul Concurenței exercită în calitate de autoritate națională de concurență atribuțiile prevăzute de prezenta lege, dispunând de garanțiile de independență, resurse și competențe în materie de aplicare a legii, astfel încât concurența să nu fie denaturată pe piața internă.

(4) În vederea asigurării asistenței reciproce pentru garantarea bunei funcționări a pieței interne, Consiliul Concurenței cooperează cu Comisia Europeană și cu celelalte autorități naționale de concurență în cadrul Rețelei europene în domeniul concurenței.”

2. La articolul 2, alineatul (2) se abrogă.

3. După articolul 2 se introduce un nou articol, art. 21, cu următorul cuprins:

„Art. 21. — În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *autoritate de concurență* — Comisia Europeană, Consiliul Concurenței sau orice altă autoritate națională de concurență desemnată de un stat membru al Uniunii Europene conform

dispozițiilor art. 35 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat, denumit în cele ce urmează *Regulamentul (CE) nr. 1/2003*, ori toate, după caz;

b) *autoritate națională de concurență* — o autoritate desemnată de un stat membru al Uniunii Europene în temeiul art. 35 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ca fiind responsabilă cu aplicarea prevederilor art. 101 și 102 din *TFUE*;

c) *autoritate solicitantă* — o autoritate națională de concurență care formulează o cerere de asistență reciprocă;

d) *autoritate solicitată* — Consiliul Concurenței, care primește o solicitare de asistență reciprocă, iar în cazul unei solicitări de asistență menționate la art. 66⁴ alin. (1), autoritate solicitată înseamnă Agenția Națională de Administrare Fiscală;

e) *cartel* — un acord sau o practică concertată între doi sau mai mulți concurenți, care urmărește coordonarea comportamentului concurențial al acestora pe piață sau influențarea parametrilor relevanți ai concurenței prin practici care includ, printre altele, fixarea sau coordonarea prețurilor de achiziție sau de vânzare sau a altor condiții comerciale, inclusiv în legătură cu drepturile de proprietate intelectuală, alocarea cotelor de producție sau de vânzare, împărțirea piețelor și a clienților, inclusiv manipularea procedurilor de cerere de oferte, restricționări ale importurilor sau exporturilor sau acțiuni anticoncurențiale împotriva altor concurenți;

f) *cartel secret* — un cartel a cărui existență este parțial sau integral ascunsă;

g) *clemență* — atât imunitatea la amenzi, cât și reducerea amenzilor;

h) *controlor de acces* — sensul noțiunii este cel folosit la art. 2 pct. 1 din Regulamentul (UE) 2022/1.925 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2022 privind piețe contestabile și echitabile în sectorul digital și de modificare a Directivelor (UE) 2019/1.937 și (UE) 2020/1.828, denumit în continuare *Regulamentul privind piețele digitale*;

i) *decizie definitivă* — o decizie care nu poate sau nu mai poate fi contestată potrivit legii;

j) *declarație de clemență* — informarea, în mod voluntar, a Consiliului Concurenței, în scris sau oral, de către o întreprindere sau o persoană fizică sau în numele acesteia ori o înregistrare a acestei informări, care prezintă informațiile pe care întreprinderea sau persoana fizică în cauză le cunoaște cu privire la o practică anticoncurențială interzisă de art. 5 din prezenta lege și/sau de art. 101 din TFUE și propriul rol în cadrul acesteia și care a fost redactată în mod specific pentru a fi înaintată Consiliului Concurenței în vederea obținerii imunității la amenzi sau a unei reduceri a amenzilor în cadrul unui program de clemență, neincluzând dovezile care există indiferent de procedurile de aplicare a legii și indiferent dacă aceste informații se află sau nu în dosarul unei autorități de concurență, și anume informațiile preexistente. Declarațiile de clemență în ceea ce privește cereri complete sau simplificate se pot depune în limba română sau în altă limbă oficială a Uniunii asupra căreia s-a convenit de comun acord între Consiliul Concurenței și solicitantul clemenței;

k) *dreptul intern în materie de concurență* — prevederile art. 5 și 6, care urmăresc în principal același obiectiv ca prevederile art. 101 și 102 din TFUE și care sunt aplicate aceluiași caz, în paralel cu dreptul Uniunii în materie de concurență, precum și prevederile art. 8 și cele referitoare la materia concentrărilor economice;

l) *imunitatea la amendă* — scutirea de amenda care ar fi impusă în mod normal unei întreprinderi pentru participarea sa la o practică anticoncurențială cu scopul de a o recompensa pentru cooperarea sa cu o autoritate de concurență în cadrul unui program de clemență;

m) *instanță națională* — orice instanță dintr-un stat membru al Uniunii Europene în sensul prevederilor art. 267 din TFUE;

n) *instanță de control judiciar* — o instanță națională care este competentă, prin soluționarea unor căi de atac ordinare, să exercite controlul judiciar asupra deciziilor unei autorități naționale de concurență sau asupra hotărârilor judecătorești privind deciziile respective, indiferent dacă instanța respectivă are competența de constatare a unei încălcări a legislației în materie de concurență;

o) *întreprindere* — orice entitate care desfășoară o activitate economică, indiferent de statutul său juridic și de modul de finanțare;

p) *procedură de aplicare a legii* — procedura desfășurată în fața Consiliului Concurenței pentru aplicarea dispozițiilor art. 5 și/sau 6 din prezenta lege și a prevederilor art. 101 și/sau 102 din TFUE până la terminarea unei astfel de proceduri prin adoptarea de către Consiliul Concurenței a unei decizii menționate la art. 46 din lege ori prin adoptarea unei decizii în temeiul art. 7, 9 sau 10 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 în cazul Comisiei Europene, precum și procedura desfășurată în fața Consiliului Concurenței pentru aplicarea dispozițiilor art. 8 sau a prevederilor în materia concentrărilor economice sau până când Consiliul Concurenței ajunge la concluzia că nu există motive pentru continuarea acțiunii sale;

q) *program de clemență* — un program privind aplicarea prevederilor art. 5 din prezenta lege sau a prevederilor art. 101 din TFUE, pe baza căruia un participant la o înțelegere anticoncurențială sau o practică concertată, în mod independent de celelalte întreprinderi implicate, cooperează în cadrul unei

investigații desfășurate de Consiliul Concurenței sau în vederea declanșării de către acesta a procedurii de investigație, furnizând, în mod voluntar, informațiile pe care le are despre practica interzisă și despre rolul său în cadrul acesteia și primind în schimb, printr-o decizie sau prin încetarea procedurii, imunitate la amendă sau o reducere a amenzii care ar urma să fie impuse pentru implicarea sa în practica anticoncurențială respectivă;

r) *reducerea amenzii în cadrul procedurii de clemență* — o reducere a cuantumului amenzii care ar fi impusă în mod normal unei întreprinderi pentru participarea sa la o practică anticoncurențială cu scopul de a o recompensa pentru cooperarea sa cu o autoritate de concurență în cadrul unui program de clemență;

s) *Rețeaua europeană în domeniul concurenței* — rețeaua autorităților publice, formată din autoritățile naționale de concurență și Comisie, pentru a oferi un forum de discuții și cooperare în ceea ce privește aplicarea și asigurarea respectării prevederilor art. 101 și 102 din TFUE;

ș) *solicitarea expresă a întreprinderilor investigate formulată în vederea recunoașterii săvârșirii faptei în temeiul art. 57 alin. (3)* — informarea în mod voluntar a Consiliului Concurenței de către o întreprindere sau în numele unei întreprinderi, care cuprinde recunoașterea participării sale la săvârșirea unei fapte prevăzute la art. 55 alin. (1) sau renunțarea la a contesta această participare și asumarea responsabilității sale pentru încălcarea respectivă, informare redactată în mod specific pentru ca autoritatea de concurență să poată aplica o procedură simplificată;

t) *solicitant* — o întreprindere care depune o cerere de imunitate sau de reducere a amenzilor în cadrul unui program de clemență.”

4. La articolul 3, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alin. (3)—(5), cu următorul cuprins:

„(3) Toate trimiterile la aplicarea prevederilor art. 101 și 102 din TFUE sau la încălcarea acestora cuprinse în prezenta lege includ aplicarea, în același caz și în paralel, a dreptului intern în materie de concurență.

(4) În vederea aplicării eficiente a prevederilor art. 101 și 102 din TFUE, respectiv a prevederilor art. 5 și 6 din prezenta lege, Guvernul include în proiectul bugetului de stat, înaintat Parlamentului, bugetul propriu al Consiliului Concurenței, aprobat conform prevederilor art. 24 alin. (1), pentru exercitarea în mod corespunzător, în condiții de independență, a competențelor sale. Bugetul Consiliului Concurenței cuprinde resurse necesare adecvate pentru asigurarea numărului optim de personal calificat, pregătirea profesională și salarizarea acestuia, dotările tehnice și tehnologice și logistica aferentă desfășurării activității.

(5) Consiliul Concurenței are independența necesară în cheltuirea bugetului alocat în scopul îndeplinirii sarcinilor încredințate.”

5. După articolul 3 se introduce un nou articol, art. 31, cu următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Procedurile privind încălcarea dispozițiilor prezentei legi, inclusiv exercitarea competențelor de către Consiliul Concurenței în aplicarea legii respectă principiile generale ale dreptului Uniunii și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

(2) În exercitarea competențelor prevăzute de prezenta lege, Consiliul Concurenței asigură respectarea garanțiilor adecvate în ceea ce privește drepturile la apărare ale întreprinderilor, inclusiv dreptul de a fi audiat și dreptul la o cale de atac eficientă în fața unei instanțe judecătorești.”

6. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Sunt interzise orice acțiuni sau inacțiuni ale autorităților și instituțiilor administrației publice centrale ori locale

și ale entităților către care acestea își deleagă atribuțiile, care restrâng, împiedică sau denaturează concurența, precum:

- a) limitarea libertății comerțului sau autonomiei întreprinderilor, exercitate cu respectarea reglementărilor legale;
- b) stabilirea de condiții discriminatorii pentru activitatea întreprinderilor.

(2) Consiliul Concurenței constată, prin decizie, încălcarea prevederilor alin. (1) și poate obliga autoritățile, instituțiile administrației publice centrale ori locale sau entitățile către care acestea și-au delegat atribuțiile să se conformeze, în termenul stabilit, măsurilor dispuse în scopul restabilirii mediului concurențial, decizie ce poate fi contestată potrivit prevederilor art. 19 alin. (7). În condițiile în care entitatea investigată formulează cerere de suspendare a măsurilor stabilite prin decizie, iar instanța de judecată, prin hotărâre, dispune suspendarea, măsurile dispuse sunt obligatorii de la data încetării suspendării dispuse de instanță.

(3) În cazul în care autoritățile sau instituțiile administrației publice centrale ori locale sau entitățile către care acestea și-au delegat atribuțiile nu se conformează, în termenul stabilit, măsurilor dispuse prin decizie de către Consiliul Concurenței, acesta poate introduce acțiune în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, solicitând instanței, după caz, anularea, în tot sau în parte, a actului care a condus la restrângerea, împiedicarea ori denaturarea concurenței, obligarea autorității sau instituției în cauză să emită un act administrativ ori să efectueze o anumită operațiune administrativă.

(4) Consiliul Concurenței se poate adresa instanței, în condițiile alin. (3), în termen de 6 luni de la data expirării perioadei prevăzute în decizie, perioadă în care autoritatea sau instituția administrației publice centrale sau locale avea obligația să se conformeze măsurilor necesare restabilirii mediului concurențial normal.”

7. La articolul 12, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Prevederile prezentului capitol se aplică operațiunilor de concentrare economică, atunci când, în anul anterior realizării operațiunii, cifra de afaceri cumulată a întreprinderilor implicate în operațiune depășește echivalentul în lei a 10.000.000 euro și când cel puțin două dintre întreprinderile implicate au realizat pe teritoriul României, fiecare în parte, o cifră de afaceri mai mare decât echivalentul în lei a 4.000.000 euro. Echivalentul în lei se calculează la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ultima zi a exercițiului financiar din anul anterior realizării operațiunii.”

8. La articolul 14, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Consiliul Concurenței își duce la îndeplinire sarcinile și își exercită competențele în mod imparțial și în interesul asigurării aplicării prevederilor art. 101 și/sau 102 din TFUE în mod eficient și uniform, în conformitate cu jurisprudența instanțelor Uniunii Europene și practicii stabilite la nivelul Uniunii Europene, sub rezerva cerințelor de proporționalitate în materie de răspundere și fără a aduce atingere cooperării strânse dintre autoritățile de concurență în cadrul Rețelei europene în domeniul concurenței.

(12) Personalul Consiliului Concurenței și membrii Plenului Consiliului Concurenței își îndeplinesc atribuțiile și își exercită competențele de aplicare a prevederilor art. 101 și 102 din TFUE fără intervenții politice și alte influențe din exterior, se abțin de la orice acțiune incompatibilă cu îndeplinirea obligațiilor lor și/sau cu exercitarea competențelor lor de aplicare a prevederilor art. 101 și 102 din TFUE care ar putea conduce la conflicte de interese, nu solicită și nu acceptă instrucțiuni din partea guvernului sau a oricărei alte entități publice sau private în îndeplinirea sarcinilor care le revin și în exercitarea competențelor lor de aplicare a prevederilor art. 101 și 102 din

TFUE, fără a aduce atingere dreptului Guvernului, dacă este cazul, de a emite norme de politică generală care nu sunt legate de anchete sectoriale sau proceduri specifice de aplicare a legii.”

9. La articolul 15 alineatul (9), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) prin revocare, în cazul în care nu mai îndeplinește condițiile cerute de lege pentru numirea în funcție sau pentru condamnare, prin hotărâre judecătorească definitivă, pentru săvârșirea unei infracțiuni.”

10. La articolul 19, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Plenul Consiliului Concurenței va putea delega unei comisii formate din 3 membri ai Plenului Consiliului Concurenței exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (4) lit. a), b), c), g), precum și analiza și luarea deciziilor rezultate din exercitarea atribuțiilor prevăzute la art. 25 alin. (1) lit. ș), t), ț), u), v) și w).”

11. La articolul 21, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Inspectorii de concurență din cadrul Consiliului Concurenței, când exercită atribuții de raportor, sunt independenți din punct de vedere al opiniei profesionale exprimate în exercitarea atribuțiilor ce le revin.”

12. La articolul 24, alineatele (4)—(6) și (11) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Deciziile și procesele-verbale ale Consiliului Concurenței prin care se aplică amenzi sau se stabilesc taxe de autorizare constituie titluri executorii, fără vreo altă formalitate, în termen de 30 de zile de la data comunicării acestora, respectiv 15 zile în cazul proceselor-verbale.

(5) Consiliul Concurenței va suporta, în limita fondurilor bugetare aprobate cu această destinație, sumele necesare asigurării asistenței juridice pentru membrii Plenului, inspectorii de concurență și celelalte categorii de personal, în cazul în care împotriva acestora au fost formulate sesizări către organele de cercetare penală sau acțiuni în justiție cu privire la modul de exercitare a atribuțiilor de serviciu, cu excepția cazului în care autoritatea de concurență este cea care formulează o sesizare penală sau o acțiune în justiție.

(6) Sumele acordate de Consiliul Concurenței membrilor Plenului, inspectorilor de concurență sau altor categorii de personal pentru asigurarea asistenței juridice se restituie de către aceștia, în cazul în care printr-o hotărâre judecătorească definitivă au fost condamnați pentru săvârșirea unei infracțiuni cu intenție sau s-a stabilit că fapta a fost săvârșită în afara exercitării atribuțiilor de serviciu prevăzute de lege.

.....
(11) Modalitatea de aplicare a prevederilor alin. (9) se stabilește prin regulament al Consiliului Concurenței aprobat prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

13. La articolul 24, alineatul (10) se abrogă.

14. La articolul 25 alineatul (1), literele j), m) și p) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„j) urmărește aplicarea dispozițiilor legale și a altor acte normative incidente în domeniul de reglementare al prezentei legi și poate recomanda modificarea actelor normative care au sau pot avea impact anticoncurențial sau, după caz, poate oferi asistență autorităților competente cu privire la măsurile legislative, de reglementare și administrative care pot avea un impact anticoncurențial;

.....
m) face recomandări Guvernului și organelor administrației publice locale pentru adoptarea de măsuri care să faciliteze dezvoltarea pieței și a concurenței și promovează acțiuni de conștientizare a publicului cu privire la aplicarea prevederilor art. 5, 6 și 8 din prezenta lege, respectiv a prevederilor art. 101 și 102 din TFUE;

.....

p) reprezintă România și promovează schimbul de informații și de experiență în relațiile cu organizațiile și instituțiile internaționale de profil, inclusiv autorități de concurență; Consiliul Concurenței este responsabil de relația cu instituțiile Uniunii Europene, potrivit prevederilor relevante din legislația europeană, și cooperează cu alte autorități de concurență în cadrul Rețelei europene în domeniul concurenței, în vederea asigurării unei aplicări eficiente și uniforme a prevederilor art. 101 și 102 din TFUE;”.

15. La articolul 25 alineatul (1), după litera u) se introduc două noi litere, lit. v) și w), cu următorul cuprins:

„v) îndeplinește atribuții ce derivă din aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2.560 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2022 privind subvențiile străine care denaturează piața internă, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 330 din 23 decembrie 2022, precum și a oricăror alte reglementări date în aplicarea acestuia, în limita ariei sale de competență, în strânsă colaborare cu ministerul responsabil, în funcție de caz, cu excepția situațiilor care au legătură cu o procedură de achiziții publice, pentru care Agenția Națională pentru Achiziții Publice este responsabilă;

w) efectuează investigațiile cu privire la posibila încălcare, pe teritoriul României, a art. 5—7 din Regulamentul privind piețele digitale, respectiv raportează Comisiei Europene constatările în urma investigației în cauză, pentru a sprijini Comisia Europeană în rolul său de autoritate unică abilitată să asigure respectarea respectivului regulament.”

16. La articolul 27, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Proiectele de regulamente și instrucțiuni, precum și modificările acestora necesită avizul Consiliului Legislativ, după care sunt adoptate în Plenul Consiliului Concurenței și puse în aplicare prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, ce se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

17. Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — (1) Consiliul Concurenței întocmește anual un raport privind activitatea sa și modul în care întreprinderile și autoritățile publice respectă regulile concurenței, potrivit prezentei legi. Raportul include informații privind modificările legislative în materie de concurență, deciziile adoptate de autoritatea de concurență, sancțiunile aplicate, noi abordări privind problemele de concurență, priorități ale autorității de concurență. De asemenea, raportul include și informații cu privire la numirea membrilor Plenului Consiliului Concurenței, inclusiv cu privire la încetarea mandatului acestora, volumul de resurse bugetare, umane, tehnice și tehnologice care au fost alocate pentru anul în cauză, precum și orice modificare a volumului respectiv în comparație cu anii precedenți.

(2) Raportul se adoptă în Plenul Consiliului Concurenței și se comunică Președintelui României, Parlamentului României, precum și Guvernului României, urmând să fie dat și publicității.”

18. După articolul 31¹ se introduce un nou articol, art. 31², cu următorul cuprins:

„Art. 31². — (1) Persoanele obligate să depună cerere de autorizare potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2022 privind măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 164/2023, achită o contribuție de examinare în cuantum de 10.000 euro la momentul depunerii cererii de autorizare. Echivalentul în lei al contribuției de examinare se calculează la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ultima zi a lunii anterioare datei depunerii cererii de autorizare.

Contribuția de examinare se restituie în situația în care Comisia de examinare a investițiilor străine directe, denumită în continuare CEISD, constată neîndeplinirea condițiilor de examinare a cererii de autorizare, potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2022, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 164/2023.

(2) Sumele provenite din contribuția de examinare prevăzută la alin. (1) prima teză, care nu sunt restituite potrivit tezei a treia de la același alineat, se fac venituri proprii la bugetul Consiliului Concurenței.

(3) Consiliul Concurenței poate reține și utiliza veniturile din contribuția de examinare, prin înființarea pe lângă acesta a unei activități finanțate integral din venituri proprii.

(4) Veniturile realizate de Consiliul Concurenței potrivit alin. (2) din contribuția de examinare se utilizează în scopul sprijinirii activității realizate potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2022, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 164/2023, pentru:

a) pregătirea profesională a membrilor CEISD, persoanelor care desfășoară activități specifice Secretariatului CEISD și membrilor grupului de experți prevăzută la art. 7 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2022, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 164/2023;

b) realizarea de analize, studii, consultanță și expertiză;

c) indemnizațiile de ședință acordate membrilor CEISD;

d) indemnizațiile de ședință acordate persoanelor care desfășoară activități specifice Secretariatului CEISD și membrilor grupului de experți prevăzută la art. 7 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2022, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 164/2023;

e) participarea membrilor CEISD, a persoanelor care desfășoară activitate specifică Secretariatului CEISD și a membrilor grupului de experți prevăzută la art. 7 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2022, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 164/2023, la congrese naționale și internaționale în domeniul de reglementare al Regulamentului (UE) 2019/452, la activități de cooperare cu statele membre, cu statele cu care există încheiate parteneriate strategice, cu Comisia Europeană sau cu alte organisme sau instituții publice internaționale, la proiecte și programe de asistență tehnică, precum și la proiecte de înfrățire instituțională;

f) organizarea de către Consiliul Concurenței de congrese, conferințe și alte acțiuni profesionale derulate cu scopul sprijinirii activității desfășurate de către CEISD.”

19. La articolul 32, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) Descoperirea și investigarea încălcărilor prevederilor prezentei legi, a prevederilor art. 101 și 102 din TFUE, precum și a prevederilor Regulamentului (UE) 2019/1.150 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind promovarea echității și a transparenței pentru întreprinderile utilizatoare de servicii de intermediere online, a prevederilor art. 5—7 din Regulamentul privind piețele digitale incumbă Consiliului Concurenței care acționează prin inspectorii de concurență.”

20. După articolul 32 se introduce un nou articol, art. 32¹, cu următorul cuprins:

„Art. 32¹. — Printre dovezile admisibile în fața Consiliului Concurenței se regăsesc: înscrisurile, declarațiile orale, mesajele electronice, înregistrările și orice alt obiect care conține informații, indiferent sub ce formă și indiferent de tipul suportului pe care sunt stocate informațiile.”

21. La articolul 33 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) la plângerea unei persoane fizice sau juridice afectate în mod real și direct prin încălcarea prevederilor art. 5, 6, 8 și 13 din prezenta lege, precum și ale art. 101 și 102 din TFUE;”.

22. La articolul 33 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, lit. c), cu următorul cuprins:

„c) din oficiu, cu informarea prealabilă a Comisiei Europene, pentru posibila încălcare, pe teritoriul României, de către un controlor de acces, a art. 5—7 din Regulamentul privind piețele digitale.”

23. La articolul 33, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) În aplicarea dispozițiilor alin. (2), Consiliul Concurenței are competența de a respinge plângerile privind posibila încălcare a prevederilor art. 5, 6, 8 și 13 din prezenta lege, precum și ale art. 101 și 102 din TFUE, întrucât plângerile respective nu constituie o prioritate în ceea ce privește analiza cazurilor.”

24. După articolul 33 se introduce un nou articol, art. 33¹, cu următorul cuprins:

„Art. 33¹. — (1) În cazul în care, pe o anumită piață, se constată elemente de potențială distorsionare a mediului concurențial, Guvernul poate solicita Consiliului Concurenței efectuarea de analize de caz, potrivit procedurilor la nivelul autorității de concurență. În această situație, Consiliul Concurenței poate efectua inspecții în afara unei investigații, dacă există indicii că pot fi găsite documente sau pot fi obținute informații considerate necesare pentru îndeplinirea misiunii autorității, în baza autorizării judiciare emise în condițiile prevăzute la art. 40 și a ordinului emis de președintele Consiliului Concurenței.

(2) În vederea realizării analizei de caz prevăzute la alin. (1), Consiliul Concurenței, prin inspectorii de concurență desemnați, indicând temeiul legal, scopul, termenele, precum și sancțiunile prevăzute la art. 53 alin. (1) lit. c) sau, după caz, la art. 54 alin. (1) lit. b), poate solicita întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi, precum și autorităților administrației publice centrale și locale orice informații și documente necesare.

(3) Analiza de caz prevăzută la alin. (1) se finalizează într-un termen de maximum 6 luni de la data declanșării. Acest termen se poate prelungi, pentru motive temeinice, cu maximum 3 luni.

(4) La finalizarea analizei de caz realizate în cauză, Consiliul Concurenței va informa Guvernul asupra concluziilor acesteia, putând formula recomandări sau propune promovarea de reglementări specifice privind remedierea disfuncționalităților constatate pe piețele analizate.

(5) În situația în care analiza de caz efectuată prezintă suficient temei de fapt și de drept, Consiliul Concurenței va declanșa o investigație conform dispozițiilor art. 33 alin. (1). Investigația se va soluționa de urgență și cu precădere.”

25. La articolul 34, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) În vederea analizării plângerilor formulate potrivit art. 33 alin. (1) lit. b) și a notificărilor privind concentrările economice, precum și în exercitarea atribuțiilor prevăzute la art. 25 alin. (1), inspectorii de concurență, indicând temeiul legal, scopul, termenele, precum și sancțiunile prevăzute, după caz, la art. 53 alin. (1) lit. a) și b), art. 54 alin. (1) lit. a) și alin. (2), art. 54² și art. 59 alin. (1) lit. e), pot solicita, acordând un termen-limită rezonabil, informațiile și documentele care le sunt necesare și care sunt accesibile:

- a) întreprinderilor și asocierilor de întreprinderi;
- b) autorităților și instituțiilor administrației publice centrale și locale;
- c) oricărei persoane fizice ce deține informații care pot fi relevante pentru aplicarea legii.

(2) În realizarea procedurii de examinare preliminară, necesară în vederea exercitării din oficiu a atribuțiilor prevăzute la art. 25 alin. (1) lit. a), g) și w), inspectorii de concurență, indicând temeiul legal, scopul, termenele, precum și sancțiunile prevăzute la art. 53 alin. (1) lit. c), art. 54 alin. (1) lit. b) sau art. 54²,

pot solicita întreprinderilor și asocierilor de întreprinderi, autorităților și instituțiilor administrației publice centrale și locale, precum și persoanelor fizice orice informații și documente necesare, care le sunt accesibile și care pot fi relevante pentru aplicarea legii.”

26. La articolul 34, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Solicitățile de informații trebuie să fie proporționale și să nu oblige destinatarul cererii să recunoască o încălcare a legii.”

27. La articolul 34, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Schimburile de declarații de clemență în temeiul art. 12 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 au loc numai între autoritățile naționale de concurență, în următoarele condiții:

- a) cu acordul solicitantului; sau
- b) în cazul în care autoritatea națională de concurență care primește declarația de clemență a fost sesizată cu o solicitare de clemență de același solicitant, referitoare la aceeași încălcare ca și autoritatea națională de concurență care transmite declarația de clemență cu condiția ca, la momentul transmiterii declarației de clemență, solicitantul să nu aibă posibilitatea de a retrage informațiile pe care le-a transmis autorității naționale de concurență care primește declarația de clemență.”

28. La articolul 34, după alineatul (8) se introduc trei noi alineate, alin. (9)—(11), cu următorul cuprins:

„(9) Regimul schimbului de informații, inclusiv al celor confidențiale, și al utilizării acestora ca mijloc de probă în investigațiile efectuate potrivit art. 25 alin. (1) lit. w) este prevăzut în art. 38 din Regulamentul privind piețele digitale.

(10) Operatorii de date personale, de drept public sau privat, astfel cum sunt definiți la art. 4 pct. 7 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), precum și persoanele împuternicite de acestea cu prelucrarea datelor personale, în înțelesul pct. 8 al aceluiași articol, din același regulament, au obligația de a furniza Consiliului Concurenței, la solicitarea acestuia, datele necesare ale persoanelor ce sunt vizate de procedurile desfășurate de autoritatea de concurență în aplicarea prezentei legi.

(11) Datele personale obținute în condițiile alin. (10) de Consiliul Concurenței au regimul de protecție statuat de prevederile Legii nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), cu modificările ulterioare, și ale Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016, astfel încât să se asigure atingerea obiectivului legitim de protecție, menținere și stimulare a concurenței și a unui mediu concurențial normal, în vederea promovării intereselor consumatorilor, instituit de art. 1 al prezentei legi.”

29. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — (1) În scopul îndeplinirii atribuțiilor legale, Consiliul Concurenței are competența de a convoca la interviu orice reprezentant al unei întreprinderi sau asocieri de întreprinderi sau al altor persoane juridice, precum și orice persoană fizică, în cazul în care un astfel de reprezentant sau o astfel de persoană ar putea deține informații relevante pentru aplicarea legii. Cu ocazia desfășurării interviului, persoana interviuată nu poate fi obligată să recunoască o încălcare a legii.

(2) Intervievarea se realizează de inspectorii de concurență, cu excepția inspectorilor de concurență debutanți.

(3) În vederea realizării interviurilor prevăzute la alin. (1), Consiliul Concurenței transmite o solicitare scrisă reprezentantului întreprinderii sau asocierii de întreprinderi, respectiv persoanei sau persoanelor fizice ce urmează a fi intervievate, indicând temeiul legal, scopul, data și locul derulării interviului, precum și sancțiunile prevăzute de prezenta lege.

(4) Interviul se înregistrează pe suport audio sau video, după informarea prealabilă a persoanei și se consemnează într-un proces-verbal semnat de toți participanții.”

30. După articolul 37 se introduce un nou articol, art. 371, cu următorul cuprins:

„Art. 371. — (1) Informațiile obținute de către Consiliul Concurenței de la o persoană fizică în cursul derulării unei inspecții, ca răspuns la o cerere de informații sau ca urmare a realizării unui interviu, nu pot fi utilizate ca probe pentru impunerea de sancțiuni persoanei fizice respective sau membrilor familiei sale.

Prin *membriu de familie* se înțelege:

a) ascendenții și descendenții, frații și surorile, copiii acestora, precum și persoanele devenite prin adopție, potrivit legii, astfel de rude;

b) soțul;

c) persoanele care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți sau dintre părinți și copii, în cazul în care conviețuiesc.

(2) Dispozițiile privitoare la membrii familiei, în limitele prevăzute la alin. (1) lit. a), se aplică, în caz de adopție, și persoanei adoptate ori descendenților acesteia în raport cu rudele firești.”

31. La articolul 38, alineatele (1), (31) și (32) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 38. — (1) Pentru investigarea încălcării prevederilor prezentei legi, inspectorii de concurență, cu excepția inspectorilor de concurență debutanți, sunt abilitați cu următoarele puteri de inspecție:

a) să intre în spațiile, terenurile sau mijloacele de transport pe care întreprinderile sau asocierile de întreprinderi le dețin legal și/sau în care își desfășoară activitatea;

b) să examineze orice documente, registre, acte financiar-contabile și comerciale sau alte evidențe legate de activitatea întreprinderii sau a asocierii de întreprinderi, precum și să acceseze orice informație accesibilă entității care face obiectul inspecției, indiferent de locul în care sunt depozitate și de suportul fizic sau electronic pe care sunt păstrate;

c) să ceară oricărui reprezentant sau membru al personalului întreprinderii sau asocierii de întreprinderi explicații cu privire la faptele sau documentele legate de obiectul și scopul inspecției și să consemneze sau să înregistreze răspunsurile acestora;

d) să ridice sau să obțină în orice formă copii ori extrase din orice documente, registre, acte financiar-contabile și comerciale sau din alte evidențe legate de activitatea întreprinderii sau asocierii de întreprinderi;

e) să sigileze orice amplasament destinat activităților întreprinderii sau asocierii de întreprinderi și orice documente, registre, acte financiar-contabile și comerciale sau alte evidențe legate de activitatea întreprinderii sau a asocierii de întreprinderi, pe durata și în măsura necesară inspecției.

(31) Activitatea de inspecție nu se limitează la documentele clasice, putând fi verificate și ridicate orice informații stocate sau arhivate în mediul electronic, indiferent de suportul pe care se află, precum telefon mobil, tabletă, Personal Digital Assistant, laptop, inclusiv cele personale utilizate în interes de serviciu sau de locul în care sunt stocate/arhivate, precum server extern, cloud. În cursul inspecției, informațiile stocate sau arhivate în mediul electronic pot fi copiate integral și ridicate pe suport

electronic, cu aplicarea de sigillii, urmând ca prelevarea informațiilor necesare investigației să se realizeze în prezența reprezentantului întreprinderii/asocierii de întreprinderi, la sediul Consiliului Concurenței.

În baza autorizării judiciare a inspecției inopinate la sediul unei întreprinderi sau asocierii de întreprinderi, pot fi inspectate inclusiv orice dispozitive personale utilizate în baza politicii întreprinderii, în interes de serviciu și identificate în cadrul inspecției derulate în spațiile, terenurile sau mijloacele de transport ale întreprinderii ori asocierii de întreprinderi în care aceasta își desfășoară activitatea.

(32) Măsurile prevăzute la alin. (31) se realizează în baza ordinului emis de președintele Consiliului Concurenței și a autorizării judiciare, prevederile art. 40 fiind aplicabile în mod corespunzător.”

32. La articolul 38, după alineatul (32) se introduc două noi alineate, alin. (33) și (34), cu următorul cuprins:

„(33) Prin excepție de la prevederile alin. (3), pentru investigarea încălcării prevederilor prezentei legi, Consiliul Concurenței poate realiza inspecții anunțate la sediul întreprinderilor, cu acordul acestora, în conformitate cu dispozițiile alin. (1). Inspecțiile anunțate se realizează în baza ordinului președintelui Consiliului Concurenței, fără autorizare judiciară prealabilă.

(34) Întreprinderile și asocierile de întreprinderi sunt obligate să se supună inspecțiilor inopinate.”

33. La articolul 38, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) La solicitarea Consiliului Concurenței, în ipoteza în care poate exista o opoziție la desfășurarea inspecției inopinate, organele de ordine și siguranță publică sunt obligate să însoțească și să asigure sprijinul necesar inspectorilor de concurență în exercitarea de către aceștia a puterilor de inspecție. Dacă întreprinderea supusă inspecției refuză accesul reprezentanților Consiliului Concurenței în oricare dintre spațiile prevăzute la alin. (1) lit. a), inspectorii de concurență pot să pătrundă în acestea în prezența reprezentanților organelor de poliție, jandarmerie sau altor agenți ai forței publice și a doi martori care să fi împlinit vârsta de 18 ani.”

34. La articolul 38, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (71), cu următorul cuprins:

„(71) În scopul pregătirii, respectiv efectuării inspecțiilor inopinate, inspectorii de concurență abilitați cu puteri de inspecție pot beneficia de asistență din partea structurilor de specialitate ale Poliției Române, în condițiile stabilite prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței și ministrului afacerilor interne. Prin ordin se stabilesc și modalitățile de realizare a schimbului de informații și a pregătirii profesionale în comun.”

35. La articolul 38, alineatele (9)–(11) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(9) Întreprinderea care solicită protecția comunicării sale cu avocatul este obligată să prezinte inspectorilor de concurență o justificare adecvată și elementele relevante prin prisma argumentelor invocate în acest scop, fără să fie necesar însă să divulge conținutul acesteia.

Atunci când, în cursul unei inspecții, inspectorii de concurență consideră că întreprinderea nu și-a justificat în fapt și în drept cererea ca documentul în cauză să fie protejat de secretul profesional, a invocat doar motive care, în conformitate cu jurisprudența Uniunii Europene în materie, nu pot justifica o astfel de protecție sau se bazează pe afirmații factuale care sunt, în mod vădit, eronate, inspectorii de concurență au dreptul să citească imediat conținutul comunicării cu avocatul și să facă o copie după aceasta. În cazul în care, în cursul unei inspecții, pe baza elementelor prezentate de întreprindere, inspectorii de concurență care desfășoară inspecția nu pot ajunge la o concluzie definitivă asupra incidenței prevederilor alin. (8) în privința unei comunicări cu avocatul, nefiind exclusă posibilitatea ca aceasta să fie protejată, aceștia sigilează și ridică respectiva comunicare, în dublu exemplar.

(10) Președintele Consiliului Concurenței va decide, de urgență, pe baza probelor și argumentelor prezentate cu privire la acceptarea sau nu a caracterului protejat al comunicării. Decizia președintelui Consiliului Concurenței cu privire la respingerea caracterului protejat al comunicării poate fi atacată în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare. Termenul pentru depunerea întâmpinării este de 15 zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată. Hotărârea curții de apel este supusă recursului, care se declară în termen de 5 zile de la comunicare. Instanțele soluționează cauza de urgență și cu precădere, dezbaterile asupra fondului litigiului în fața primei instanțe urmând a avea loc într-un termen de 60 de zile de la primul termen de judecată stabilit prin citație. În condițiile în care președintele Consiliului Concurenței decide să respingă caracterul protejat al comunicării, desigilarea documentului poate avea loc doar după expirarea termenului în care decizia poate fi contestată, potrivit prevederilor prezentului alineat sau în condițiile alin. (11).

(11) Odată cu introducerea acțiunii în anulare a deciziei conform prevederilor alin. (10), întreprinderea are posibilitatea de a cere suspendarea executării acesteia în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Desigilarea documentului poate avea loc după rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a respins cererea de suspendare sau a hotărârii prin care s-a respins pe fond acțiunea în anulare împotriva deciziei președintelui Consiliului Concurenței, formulată conform dispozițiilor alin. (10).”

36. La articolul 38, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alin. (11¹), cu următorul cuprins:

„(11¹) Termenul de prescripție pentru aplicarea sancțiunilor contravenționale pentru încălcarea prevederilor prezentei legi se suspendă față de toate părțile implicate pe durata în care decizia președintelui Consiliului Concurenței este contestată în instanță. Suspendarea termenului de prescripție nu împiedică instrumentarea investigației.”

37. Articolul 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 39. — (1) În baza autorizării judiciare date prin încheiere, conform dispozițiilor art. 40, inspectorii de concurență pot efectua inspecții asupra tuturor spațiilor prevăzute la art. 38 alin. (1), deținute legal și/sau în care întreprinderea și/sau asocierea de întreprinderi își desfășoară activitatea.

(2) În cazul în care există o suspiciune întemeiată că registrele sau alte documente care privesc activitatea întreprinderii sau asocierii de întreprinderi sau informațiile accesibile entității care face obiectul inspecției și care ar putea fi relevante pentru a dovedi o încălcare a legii sunt păstrate în orice spațiu, pe orice teren sau în orice mijloc de transport, altele decât cele menționate la art. 38, inclusiv la domiciliul/reședința sau în orice alt spațiu cu destinația de locuință, pe terenurile sau în mijloacele de transport aparținând conducătorilor, administratorilor, directorilor și altor angajați ai întreprinderilor sau asocierilor de întreprinderi, inspectorii de concurență pot efectua inspecții inopinate în spațiile respective în baza autorizării judiciare prealabile date prin încheiere, conform prevederilor art. 40.”

38. La articolul 40, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 40. — (1) Inspectorii de concurență pot proceda la inspecții, potrivit prevederilor art. 39, doar în baza unui ordin emis de către președintele Consiliului Concurenței și cu autorizarea judiciară dată prin încheiere de către președintele Curții de Apel București sau de către un judecător delegat de acesta. O copie certificată a ordinului de inspecție, precum și o copie a autorizației judiciare se comunică obligatoriu persoanei supuse inspecției înainte de începerea acesteia.

(3) În cazul în care inspecția trebuie desfășurată simultan în mai multe spații dintre cele prevăzute la art. 39, Consiliul Concurenței va introduce o singură cerere, instanța pronunțându-se printr-o încheiere în care se indică întreprinderile și asocierile de întreprinderi care urmează a fi inspectate în spațiile prevăzute la art. 39 alin. (1).”

39. La articolul 41, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă plângerea nu prezintă suficiente temeiuri pentru a justifica declanșarea unei investigații, inclusiv prin raportare la prevederile art. 33 alin. (2) și (3), Consiliul Concurenței o respinge în termen de 60 de zile lucrătoare de la data la care autorului i s-a confirmat faptul că plângerea este completă, îndeplinește toate condițiile, stabilite potrivit prevederilor alin. (4) și Consiliul Concurenței a obținut toate informațiile necesare analizei acestuia. Respingerea unei plângeri se face prin decizie a Consiliului Concurenței după ce i s-a acordat autorului plângerii posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere față de motivele pentru care autoritatea de concurență intenționează să respingă plângerea.”

40. La articolul 41, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Plângerea este considerată completă la data la care Consiliul Concurenței deține toate informațiile și documentele necesare analizei acesteia, obținute în temeiul dispozițiilor art. 34 alin. (1).”

41. La articolul 43, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Închiderea unei investigații deschise potrivit prevederilor art. 33 alin. (1) lit. c) se face prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, după transmiterea concluziilor raportului către Comisia Europeană.”

42. La articolul 44, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44. — (1) Cu excepția situațiilor prevăzute la art. 43 alin. (1) și a investigațiilor privind posibila încălcare a prevederilor art. 5—7 din Regulamentul privind piețele digitale, în orice procedură de investigație, Consiliul Concurenței acordă întreprinderilor participante la înțelegere decizia luată de asociații de întreprinderi, practica concertată, abuzul de poziție dominantă sau la concentrarea economică ce formează obiectul investigației, ocazia de a-și exprima în scris observațiile cu privire la conținutul raportului de investigație. În observațiile scrise, părțile implicate pot solicita organizarea de audieri de către Consiliul Concurenței. Atunci când apreciază că este util pentru stabilirea adevărului în cauza investigată, Consiliul Concurenței poate organiza audieri și în lipsa unei solicitări a părților implicate. Data până la care trebuie trimise observațiile, respectiv data audierii, după caz, este fixată de Consiliul Concurenței.”

43. La articolul 45, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alin. (5¹) și (5²), cu următorul cuprins:

„(5¹) Partea care, în cadrul procedurilor de aplicare a legii desfășurate de Consiliul Concurenței, a obținut acces la informațiile din dosarul cauzei referitoare la cererile de clemență și la cele pentru recunoașterea săvârșirii faptei, le poate folosi doar în scopul exercitării dreptului său la apărare în cadrul unei acțiuni în fața instanței, atunci când aceste acțiuni se referă la:

a) repartizarea între participanții la cartel a cuantumului amenzi impuse în solidar acestora de către Consiliul Concurenței;

b) controlul judiciar al deciziei prin care Consiliul Concurenței a constatat o încălcare a art. 5 și 6 din prezenta lege sau a art. 101 sau 102 din TFUE.

(5²) Următoarele categorii de informații obținute de către o parte în cadrul procedurii de aplicare a legii derulate de Consiliul Concurenței nu pot fi utilizate de către părțile implicate în cadrul

unor acțiuni în fața instanței până când autoritatea de concurență nu și-a finalizat procedura de aplicare a legii cu privire la toate părțile investigate prin adoptarea unei decizii prin care a constatat o încălcare a prevederilor art. 101 sau 102 din TFUE, respectiv a art. 5 sau 6 din prezenta lege și a dispus încetarea încălcării, respectiv prin care părțile și-au asumat angajamente, sau a pus capăt procedurii în alt mod:

a) informații care au fost pregătite de alte persoane fizice sau juridice în mod specific în cadrul procedurilor derulate de către Consiliul Concurenței;

b) informații pe care Consiliul Concurenței le-a redactat și le-a transmis părților în cursul procedurilor sale; și

c) solicitările exprese ale întreprinderilor investigate formulate în vederea recunoașterii săvârșirii faptei în temeiul art. 57 alin. (3) care au fost retrase.”

44. La articolul 45, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (8), cu următorul cuprins:

„(8) Prevederile prezentului articol nu se aplică în situația raportului întocmit în cazul investigațiilor privind posibila încălcare, pe teritoriul României, a art. 5—7 din Regulamentul privind piețele digitale.”

45. După articolul 45 se introduce un nou articol, art. 451, cu următorul cuprins:

„Art. 451. — Prevederile art. 34 alin. (7¹) sunt aplicabile indiferent de forma în care se depun declarațiile de clemență.”

46. La articolul 46 alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) să accepte măsuri sau remedii necesare restabilirii unui mediu concurențial normal, proporționale cu încălcarea, propuse de autoritățile și instituțiile administrației publice centrale ori locale sau de către entitățile către care acestea își delegă atribuțiile;”

47. La articolul 46 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) să formuleze recomandări, să impună părților condiții sau alte obligații. În cazul în care Consiliul Concurenței decide potrivit prevederilor lit. a), poate impune orice măsuri corective comportamentale sau structurale care sunt proporționale cu încălcarea comisă și necesare pentru încetarea efectivă a încălcării, după exprimarea punctului de vedere de către întreprindere. Atunci când Consiliul Concurenței poate alege între două măsuri corective la fel de eficiente, acesta va opta pentru cea mai puțin împovărătoare pentru întreprindere, în conformitate cu principiul proporționalității.”

48. La articolul 46, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alin. (4)—(6), cu următorul cuprins:

„(4) În cazul în care, după informarea Comisiei Europene conform dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, Consiliul Concurenței decide că nu există motive pentru a continua procedurile de investigație și, prin urmare, finalizează respectivele proceduri de investigație, informează Comisia Europeană în consecință.

(5) Consiliul Concurenței are competența să constate că s-a comis o încălcare a prevederilor art. 101 și 102 din TFUE în trecut, atunci când are un interes legitim de a acționa în acest mod.

(6) În cazul investigațiilor privind posibila încălcare a prevederilor art. 5—7 din Regulamentul privind piețele digitale, Consiliul Concurenței transmite Comisiei Europene un raport conform dispozițiilor art. 42, urmând ca aceasta să decidă ce soluție va adopta în temeiul Regulamentului privind piețele digitale.”

49. La articolul 47, alineatele (9) și (10) se abrogă.

50. La articolul 49, alineatele (1) și (3)—(5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 49. — (1) Pe durata procedurii de investigație referitoare la posibila săvârșire a unei practici anticoncurențiale, întreprinderile sau asocierile de întreprinderi față de care a fost

declanșată investigația pot formula propuneri de angajamente, în scopul înlăturării situației care a condus la declanșarea investigației.

.....
(3) Prin decizie, Consiliul Concurenței conferă forță obligatorie angajamentelor propuse de întreprinderi sau asocieri de întreprinderi, în măsura în care acestea sunt suficiente pentru protecția concurenței și dacă îndeplinirea lor conduce la înlăturarea situației care a determinat declanșarea investigației. Decizia Consiliului Concurenței poate fi adoptată pe o durată determinată și poate concluziona, fără audierea părților implicate, că nu mai există motive pentru acțiunea autorității de concurență.

(4) În cazul în care Consiliul Concurenței constată că angajamentele nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (3), acesta va informa, în scris, întreprinderile sau asocierile de întreprinderi cu privire la motivele pentru care angajamentele nu au fost acceptate și va continua procedura de investigație.

(5) În cazul închiderii investigației potrivit prevederilor alin. (3), Consiliul Concurenței poate, la cerere sau din oficiu, să redeschidă procedura de investigație, atunci când:

a) intervin modificări semnificative privind oricare dintre faptele pe care s-a fundamentat decizia;

b) întreprinderile sau asocierile de întreprinderi acționează contrar angajamentelor asumate;

c) decizia a fost fundamentată pe informații incomplete, inexacte sau care induc în eroare, furnizate de părți.”

51. După articolul 49 se introduce un nou articol, art. 491, cu următorul cuprins:

„Art. 491. — (1) Atât în cadrul analizării unei plângeri sau al unei analize preliminare, cât și pe durata procedurii de investigație, referitoare la posibila încălcare a art. 8 alin. (1), autoritățile și instituțiile administrației publice centrale ori locale sau entitățile către care acestea își delegă atribuțiile pot formula măsuri sau remedii necesare restabilirii unui mediu concurențial normal.

(2) Atunci când intenționează să accepte măsurile sau remediile propuse de autoritățile și instituțiile administrației publice centrale ori locale sau de către entitățile către care acestea își delegă atribuțiile, Consiliul Concurenței va publica un rezumat al cazului și conținutul esențial al măsurilor sau remediilor propuse, asupra cărora terții interesați își pot prezenta observațiile în termenul stabilit de autoritatea de concurență.

(3) Prin decizie, Consiliul Concurenței conferă forță obligatorie măsurilor sau remediilor propuse de autoritățile și instituțiile administrației publice centrale ori locale sau de către entitățile către care acestea își delegă atribuțiile, în măsura în care acestea sunt suficiente pentru protecția concurenței și dacă îndeplinirea lor conduce la restabilirea unui mediu concurențial normal și, în cadrul unei investigații, la înlăturarea situației și a îngrijorărilor concurențiale care au determinat declanșarea acesteia. Decizia Consiliului Concurenței poate fi adoptată pe o durată determinată și poate concluziona, fără audierea părților implicate, că nu mai există motive pentru acțiunea autorității de concurență.

(4) În cazul în care Consiliul Concurenței constată că măsurile sau remediile propuse nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (3), acesta va informa, în scris, autoritățile și instituțiile administrației publice centrale ori locale sau entitățile către care acestea își delegă atribuțiile cu privire la motivele pentru care acestea nu au fost acceptate și va continua procedura de investigație.

(5) În cazul închiderii investigației potrivit prevederilor alin. (3), Consiliul Concurenței poate, la cerere sau din oficiu, să redeschidă procedura de investigație, atunci când:

a) intervin modificări semnificative privind oricare dintre faptele pe care s-a fundamentat decizia;

b) autoritățile și instituțiile administrației publice centrale ori locale sau entitățile către care acestea își delegă atribuțiile acționează contrar măsurilor sau remediilor asumate;

c) decizia a fost fundamentată pe informații incomplete, inexacte sau care induc în eroare, furnizate de părți.

(6) Atunci când, în urma redeschiderii investigației, se constată încălcarea prevederilor art. 8 alin. (1) se aplică în continuare prevederile alin. (2)—(4) ale aceluiași articol.

(7) Consiliul Concurenței va stabili, prin instrucțiuni, condițiile, criteriile, termenele și procedura pentru acceptarea și evaluarea măsurilor și remediilor propuse de autoritățile și instituțiile administrației publice centrale ori locale sau entitățile către care acestea își delegă atribuțiile.”

52. Articolul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 50. — (1) Consiliul Concurenței poate impune orice măsură interimară pe care o consideră necesară, înainte de emiterea unei decizii potrivit prevederilor art. 8, 46 și 47, în caz de urgență determinată de riscul unui prejudiciu grav și ireparabil adus concurenței, în cazul în care constată, la o primă evaluare, existența unor fapte de natură anticoncurențială prohibite expres de lege și care trebuie eliminate fără întârziere.

(2) Înainte de luarea unei măsuri interimare, părțile implicate pot prezenta în scris punctul lor de vedere. La cererea expresă a părților implicate, Consiliul Concurenței va proceda la ascultarea argumentelor acestora în Plen.

(3) O decizie adoptată potrivit prevederilor alin. (1) trebuie să fie proporțională și să se aplice fie pe o durată determinată, ce poate fi reînnoită de Consiliul Concurenței în măsura în care este necesar și adecvat, fie până la adoptarea deciziei finale.

(4) Consiliul Concurenței informează Rețeaua europeană în domeniul concurenței cu privire la impunerea măsurilor interimare dispuse înaintea emiterii unei decizii potrivit art. 46.

(5) Consiliul Concurenței poate impune măsuri interimare adecvate pentru restabilirea sau menținerea condițiilor de concurență efectivă și în cazul în care:

a) concentrarea economică a fost pusă în aplicare cu încălcarea prevederilor art. 13 alin. (6) și (8) și nu a fost încă adoptată o decizie privind compatibilitatea concentrării cu un mediu concurențial normal;

b) concentrarea economică a fost pusă în aplicare cu încălcarea unei condiții sau obligații impuse printr-o decizie adoptată potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) lit. b) și alin. (4) lit. c);

c) concentrarea economică a fost deja pusă în aplicare și a fost emisă o decizie prin care operațiunea de concentrare economică a fost declarată incompatibilă cu mediul concurențial normal, potrivit prevederilor art. 47 alin. (4) lit. a).

(6) Consiliul Concurenței va stabili, prin instrucțiuni, condițiile, termenele și procedura pentru adoptarea de măsuri interimare.”

53. La articolul 51, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51. — (1) Deciziile adoptate de Consiliul Concurenței în aplicarea prevederilor art. 8, 13, art. 25 alin. (5) lit. c), art. 41 alin. (2) și art. 46, cu excepția deciziei prevăzute la art. 46 alin. (1) lit. b), se motivează și se comunică părților în termen de maximum 120 de zile de la deliberare.”

54. La articolul 51, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alin. (11)—(13), cu următorul cuprins:

„(11) Deciziile adoptate de Consiliul Concurenței în aplicarea prevederilor art. 46 alin. (1) lit. b) și art. 47 alin. (2) și (4) se motivează și se comunică părților în termen de maximum 15 zile de la deliberare.

(12) Deciziile Consiliului Concurenței prevăzute la alin. (1) și (11), cu excepția celor prevăzute la art. 46 alin. (1) lit. b), pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la data comunicării.

(13) Deciziile adoptate de Consiliul Concurenței în aplicarea prevederilor art. 46 alin. (1) lit. b) pot fi atacate în contencios

administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 20 de zile de la data comunicării. Hotărârea curții de apel este supusă recursului, care se declară în termen de 5 zile de la data comunicării. Instanțele soluționează cauza de urgență și cu precădere.”

55. La articolul 52, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Sancțiunile contravenționale prevăzute de prezenta lege sunt principale și constau în aplicarea de amenzi. Dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile numai în cazul contravențiilor prevăzute la art. 53 alin. (1) lit. d), d¹), d²) și e), în condițiile prevăzute la art. 61.”

56. La articolul 53 alineatul (1), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 53. — (1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă ce nu poate depăși 1% din cifra de afaceri totală mondială realizată în anul financiar anterior sancționării următoarele fapte, dar nu mai puțin de 0,1% din veniturile totale realizate pe teritoriul României de întreprinderea sau asocierea de întreprinderi în anul financiar anterior sancționării, următoarele fapte săvârșite cu intenție sau din neglijență de întreprinderi ori asocieri de întreprinderi.”

57. La articolul 53 alineatul (1), literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) furnizarea de informații inexacte sau care induc în eroare, ca răspuns la o solicitare efectuată potrivit prevederilor art. 331 și art. 34 alin. (2) sau cu ocazia procedurilor desfășurate în temeiul prevederilor art. 37 ori furnizarea de informații incomplete, inexacte sau care induc în eroare cu ocazia desfășurării unei inspecții anunțate sau neprezentarea la interviu a reprezentantului întreprinderii sau asocierii de întreprinderi;

d) furnizarea de documente, registre, acte financiar-contabile și comerciale sau alte evidențe legate de activitatea întreprinderii într-o formă incompletă în timpul inspecțiilor desfășurate potrivit prevederilor art. 38;”

58. La articolul 53 alineatul (1), după litera d) se introduc trei noi litere, lit. d¹)—d³), cu următorul cuprins:

„d¹) nefurnizarea de informații sau furnizarea de informații incomplete, inexacte sau care induc în eroare ca răspuns la o întrebare adresată oricărui reprezentant al întreprinderii sau asocierii de întreprinderi cu privire la faptele sau documentele legate de obiectul și scopul inspecției, conform prevederilor art. 38 alin. (1) lit. c);

d²) ruperea sigiliilor aplicate de către reprezentanții oficiali sau de alte persoane care îi însoțesc, autorizate sau numite de Consiliul Concurenței pentru sigilarea oricărei incinte destinate activității economice și a oricărui registru și document pe perioada inspecției și în măsura necesară inspecției;

d³) refuzul de a se supune unei inspecții desfășurate potrivit prevederilor art. 331.”

59. La articolul 53, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) La aplicarea amenzii conform dispozițiilor prezentei legi și ale instrucțiunilor adoptate potrivit prevederilor art. 57 alin. (1), Consiliul Concurenței poate reduce quantumul acesteia cu un procent cuprins între 10% și 30% din nivelul de bază, dacă întreprinderea recunoaște, în mod expres, săvârșirea uneia dintre contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a)—c). În cazul acordării reducerii pentru recunoașterea faptei contravenționale, nivelul amenzii se diminuează inclusiv când acesta este stabilit la minimum prevăzut de lege, fără ca amenda aplicată să fie mai mică de 0,04% din veniturile totale realizate pe teritoriul României în anul financiar anterior sancționării.”

60. La articolul 54 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) furnizarea cu intenție ori din neglijență de informații inexacte sau care induc în eroare, ca răspuns la o solicitare efectuată potrivit prevederilor art. 33¹ și ale art. 34 alin. (2).”

61. La articolul 54, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Prevederile art. 53 alin. (2) se aplică în mod corespunzător și în ceea ce privește contravențiile prevăzute la alin. (1), fără ca amenda aplicată în urma recunoașterii să poată fi mai mică de 500 lei.”

62. După articolul 54² se introduce un nou articol, art. 54³, cu următorul cuprins:

„Art. 54³. — Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 lei la 3.000 lei fapta persoanei fizice constând în neprezentarea la interviul desfășurat în temeiul art. 37 sau nefurnizarea de informații ori furnizarea de informații incomplete, inexacte sau care induc în eroare, ca răspuns la o solicitare efectuată potrivit art. 34 alin. (1) sau cu ocazia procedurilor desfășurate în temeiul art. 37.”

63. La articolul 55 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) neîndeplinirea unei obligații, a unei condiții, a unui angajament devenit obligatoriu sau a unei măsuri impuse printr-o decizie luată potrivit prevederilor prezentei legi.”

64. La articolul 55, după alineatul (11) se introduc două noi alineate, alin. (12) și (13), cu următorul cuprins:

„(12) În determinarea cuantumului maxim al amenzii poate fi avută în vedere cifra de afaceri realizată la nivel mondial de toate persoanele fizice și juridice ce constituie o singură unitate economică, astfel cum aceasta este definită și aplicată în jurisprudența Uniunii Europene. Persoanele care fac parte din unitatea economică răspund personal și în solidar cu celelalte persoane juridice care constituie respectiva unitate economică pentru plata cuantumului amenzii aplicate pentru încălcarea săvârșită. Executarea amenzii poate începe cu prioritate asupra activelor din România aparținând unității economice reținute răspunzătoare pentru săvârșirea faptei, fără ca finalizarea procedurii de executare a sancțiunii de la oricare dintre persoanele ce formează unitatea economică să fie condiționată de declararea ca insolubilă a celei asupra căreia s-a început inițial executarea.

(13) Prin excepție de la principiul răspunderii personale, Consiliul Concurenței va aplica criteriul continuității economice și al continuității legale, astfel cum acestea sunt definite în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.”

65. La articolul 55, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă încălcarea săvârșită de o asocierie de întreprinderi privește activitățile membrilor săi, Consiliul Concurenței poate aplica o amendă asocierii prin luarea în considerare a cifrelor de afaceri ale membrilor, situație în care amenda nu poate depăși 10% din suma cifrelor de afaceri mondiale totale ale fiecărui membru activ pe piața afectată de încălcarea săvârșită de asocierie.”

66. La articolul 55, după alineatul (2) se introduc șapte noi alineate, alin. (2¹)—(2⁷), cu următorul cuprins:

„(2¹) În situația în care s-au aplicat prevederile alin. (2), iar asocieria nu este solvabilă, respectiv din datele financiare ale asocierii reiese că amenda aplicată prin raportare la cifrele de afaceri ale întreprinderilor membre depășește veniturile asocierii, asocieria este obligată să le ceară membrilor ei să contribuie la plata amenzii.

(2²) Atunci când contribuțiile menționate la alin. (2¹) nu au fost achitate integral asocierii de întreprinderi în termenul stabilit de către Consiliul Concurenței în scopul plății integrale a amenzii, plata diferenței rămase din amendă se poate impune

de către Consiliul Concurenței direct de la fiecare întreprindere ai cărei reprezentanți au fost membri în organismele de decizie ale asocierii respective.

(2³) După ce Consiliul Concurenței a impus plata din partea întreprinderilor prevăzute la alin. (2²), atunci când este necesar pentru a garanta plata integrală a amenzii, Consiliul Concurenței poate, de asemenea, să impună plata cuantumului restant al amenzii de către oricare dintre membrii asocierii care a fost activ pe piața pe care a avut loc încălcarea.

(2⁴) Plata prevăzută la alin. (2²) și (2³) nu se impune întreprinderilor care demonstrează că nu au pus în aplicare decizia asocierii care constituie o încălcare, întrucât fie nu au avut cunoștință de existența acesteia, fie s-au distanțat activ de aceasta înainte de inițierea investigației.

(2⁵) În decizia de constatare a săvârșirii unei contravenții de către asocieria de întreprinderi, când se iau în calcul pentru determinarea cuantumului amenzii cifrele de afaceri ale membrilor asocierii, Consiliul Concurenței va identifica, în aplicarea alin. (2²) și (2³), membrii din organismele de conducere ale asocierii, cărora li se va impune în primul rând plata amenzii, în limita a 10% din cifra de afaceri a fiecăruia, precum și alți membri activi pe piața pe care a avut loc încălcarea, care au avut cunoștință de existența încălcării și au pus în aplicare decizia asocierii care constituie încălcarea sau care nu s-au distanțat activ de aceasta înainte de inițierea investigației.

(2⁶) Membrii asocierii răspund în solidar cu aceasta pentru plata amenzii, în limita prevăzută la alin. (2¹).

(2⁷) Plata amenzii de către unul sau mai mulți membri ai asocierii se face fără a se aduce atingere prevederilor art. 1.456 și următoarele din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la regresul între codebitori, pentru recuperarea cuantumului plătit de alți membri ai asocierii.”

67. La articolul 55, alineatul (3) se abrogă.

68. După articolul 55 se introduc trei noi articole, art. 55¹—55³, cu următorul cuprins:

„Art. 55¹. — (1) În legătură cu practicile interzise de art. 5 din prezenta lege și/sau art. 101 din TFUE, Consiliul Concurenței aplică o politică de clemență, în cadrul căreia un participant la o astfel de practică anticoncurențială, în mod independent de celelalte întreprinderi implicate, cooperează în cadrul unei investigații desfășurate de Consiliul Concurenței sau în vederea declanșării de către acesta a unei investigații, furnizând în mod voluntar informațiile pe care le are despre practica anticoncurențială și despre rolul său în cadrul acesteia și primind în schimb, printr-o decizie sau prin încetarea procedurii, imunitate la amenzi sau o reducere a amenzilor care ar urma să fie impuse pentru implicarea sa în practica anticoncurențială respectivă.

(2) Imunitatea la amendă se acordă dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) întreprinderea își divulgă participarea la o practică interzisă de art. 5 din prezenta lege și/sau de art. 101 din TFUE;

b) întreprinderea este prima care furnizează dovezi suficiente pentru declanșarea investigației sau pentru efectuarea inspecțiilor inopinate ori care permit stabilirea încălcării;

c) sunt îndeplinite condițiile generale pentru acordarea clemenței;

d) întreprinderea nu a întreprins măsuri pentru a constrânge alte întreprinderi să participe la presupusa înțelegere.

(3) Situația prevăzută la alin. (2) lit. b) este incidentă dacă:

a) în momentul în care Consiliul Concurenței primește cererea de clemență, dovezile furnizate de întreprindere îi permit acestuia să declanșeze procedura de investigație sau să efectueze o inspecție inopinată în legătură cu practica anticoncurențială respectivă, cu condiția ca autoritatea de

concurență să nu fie deja în posesia unor dovezi suficiente pentru a efectua o astfel de inspecție sau să nu fi efectuat deja o astfel de inspecție; sau

b) în opinia Consiliului Concurenței dovezile furnizate de întreprindere sunt suficiente pentru ca aceasta să constate o încălcare care face obiectul politicii de clemență, cu condiția ca autoritatea să nu fie deja în posesia unor dovezi suficiente pentru a constata o astfel de încălcare și nicio altă întreprindere să nu fi îndeplinit anterior condițiile pentru a beneficia de imunitate la amenzi în temeiul lit. a) în ceea ce privește practica anticoncurențială respectivă.

(4) În ceea ce privește situația prevăzută la alin. (2) lit. c), condițiile generale pentru aplicarea clemenței sunt întrunite dacă:

a) întreprinderea cooperează în mod real, total, continuu și prompt cu Consiliul Concurenței de la momentul depunerii cererii până la momentul în care autoritatea și-a finalizat procedura de aplicare a legii împotriva tuturor părților investigate prin adoptarea unei decizii sau a pus capăt procedurii de aplicare a legii în alt mod, respectiv: furnizează Consiliului Concurenței toate informațiile relevante și elementele probatorii de care dispune sau ar putea dispune referitor la încălcarea suspectată; rămâne la dispoziția Consiliului Concurenței pentru a răspunde oricărei solicitări care ar putea contribui la stabilirea faptelor în cauză; asigură disponibilitatea directorilor, administratorilor și a altor membri ai personalului pentru a fi intervievați de Consiliul Concurenței și depune eforturi rezonabile pentru asigurarea disponibilității foștilor directori, administratori și alți membri ai personalului pentru a fi intervievați de autoritatea de concurență; nu distruge, falsifică sau ascunde informații relevante ori elemente probatorii referitoare la presupusa înțelegere și nu dezvăluie existența cererii pentru clemență sau conținutul acesteia înainte ca autoritatea de concurență să transmită raportul de investigație părților, în afara cazului în care Consiliul Concurenței a stabilit altfel;

b) întreprinderea a încetat implicarea în presupusa înțelegere cel mai târziu imediat după ce a depus cererea de clemență — cerere pentru acordarea numărului de ordine, solicitare simplificată sau solicitare formală, cu excepția cazului în care, pentru asigurarea integrității investigațiilor sau inspecțiilor, Consiliul Concurenței solicită altfel;

c) pe durata procesului de luare în considerare a depunerii unei cereri pentru acordarea de clemență la autoritatea națională de concurență, întreprinderea nu a distrus, falsificat sau ascuns dovezi referitoare la presupusa înțelegere și nu a dezvăluit intenția sa de realizare a unei cereri pentru clemență sau elemente ale cererii decât în fața altor autorități de concurență.

(5) Reducerea amenzii în cadrul politicii de clemență se acordă dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) întreprinderea își divulgă participarea la o practică interzisă de art. 5 din prezenta lege și/sau de art. 101 din TFUE;

b) întreprinderea prezintă dovezi cu privire la practica respectivă care reprezintă o valoare adăugată semnificativă în scopul dovedirii încălcării care face obiectul politicii de clemență, în raport cu dovezile aflate deja în posesia autorității naționale de concurență la momentul depunerii cererii;

c) sunt îndeplinite condițiile generale pentru acordarea clemenței prevăzute la alin. (4).

(6) Consiliul Concurenței detaliază prin instrucțiuni procedura de aplicare a politicii de clemență.

Art. 552. — (1) În cadrul procedurilor administrative și al procedurilor judiciare fără caracter penal în legătură cu implicarea într-o practică anticoncurențială interzisă de art. 5 din prezenta lege și/sau art. 101 din TFUE, nu se sancționează actualii și foștii directori, administratori și alți membri ai personalului întreprinderii care depune la Consiliul Concurenței

o cerere de imunitate la amenzi pentru practica respectivă, în cazul în care aceștia îndeplinesc următoarele condiții:

a) cererea de imunitate la amendă depusă de întreprindere la Consiliul Concurenței îndeplinește cerințele prevăzute la art. 55¹ alin. (2) lit. a) și b);

b) respectivii actuali și foști administratori, directori și alți membri ai personalului cooperează activ în acest sens cu autoritatea de concurență; și

c) data cererii de imunitate la amenzi a întreprinderii precedă data informării respectivilor actuali sau foști directori, administratori și altor membri ai personalului în cauză de către autoritățile competente cu privire la procedurile care conduc la impunerea de sancțiuni menționate la prezentul alineat.

(2) În cazul în care autoritatea competentă să aplice sancțiuni sau să desfășoare urmărirea penală se află în România, iar autoritatea de concurență care examinează cazul se află în altă jurisdicție, comunicarea între cele două autorități se realizează prin intermediul Consiliului Concurenței.

(3) În cazul în care Consiliul Concurenței examinează un caz, iar autoritatea competentă să aplice sancțiuni sau să desfășoare urmărirea penală se află în altă jurisdicție, Consiliul Concurenței cooperează cu autoritatea națională de concurență din jurisdicția în care se află autoritatea competentă să aplice sancțiuni sau să desfășoare urmărirea penală.

(4) Prezentul articol nu aduce atingere dreptului victimelor care au suferit un prejudiciu cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență de a solicita despăgubiri integrale pentru prejudiciul respectiv, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 170/2020 privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996.

Art. 55³. — (1) Consiliul Concurenței acceptă cereri simplificate din partea solicitanților care au depus la Comisie o cerere de clemență fie prin solicitarea unui număr de ordine, fie prin prezentarea unei cereri complete în legătură cu aceeași presupusă practică anticoncurențială, cu condiția ca respectivele cereri să acopere mai mult de trei state membre ca teritorii afectate.

(2) Cererile simplificate cuprind o scurtă descriere a fiecăruia dintre următoarele elemente:

a) numele și adresa solicitantului;

b) numele celorlalți participanți la presupusa înțelegere anticoncurențială;

c) produsele și teritoriile afectate;

d) durata și natura activității presupusei înțelegeri anticoncurențiale;

e) statul membru sau statele membre în care dovezile privind presupusa înțelegere anticoncurențială ar putea fi situate; și

f) informații privind orice cerere de clemență depusă deja sau care ar putea fi depusă de către solicitant la orice altă autoritate de concurență sau la autorități de concurență din țări terțe în legătură cu presupusa faptă.

(3) Atunci când Comisia primește o cerere completă și Consiliul Concurenței primește cereri simplificate referitoare la aceeași presupusă faptă, Comisia este principalul interlocutor al solicitantului, în perioada anterioară momentului în care devine clar dacă Comisia intenționează să examineze cazul, în întregime sau în parte, în special prin furnizarea de instrucțiuni solicitantului cu privire la desfășurarea oricărei alte investigații interne. În această perioadă, Comisia informează Consiliul Concurenței, la cerere, cu privire la situația de fapt. Consiliul Concurenței poate cere solicitantului să ofere clarificări specifice numai în ceea ce privește elementele prevăzute la alin. (2) înainte de a solicita depunerea unei cereri complete în temeiul alin. (5).

(4) Atunci când primește o cerere simplificată, Consiliul Concurenței verifică în momentul primirii dacă a fost deja sesizat cu o cerere simplificată sau completă din partea unui alt solicitant referitoare la aceeași presupusă practică anticoncurențială. În cazul în care nu a primit o astfel de cerere de la un alt solicitant și consideră că cererea simplificată îndeplinește cerințele de la alin. (2), Consiliul Concurenței informează solicitantul în consecință.

(5) După ce Comisia a informat Consiliul Concurenței că nu intenționează să examineze cazul, în întregime sau în parte, solicitantii au posibilitatea de a depune cereri complete la Consiliul Concurenței. Numai în circumstanțe excepționale, atunci când este strict necesar pentru încetarea examinării sau alocarea cazurilor, Consiliul Concurenței poate cere solicitantului să depună cererea completă înainte ca autoritatea de concurență să fie informată de către Comisie cu privire la faptul că aceasta nu intenționează să examineze cazul, în întregime sau în parte. Consiliul Concurenței va acorda solicitantului o perioadă de timp rezonabilă în decursul căreia să depună cererea completă, împreună cu dovezile și informațiile aferente. Acest lucru nu aduce atingere dreptului solicitantului de a depune benevol o cerere completă într-un stadiu mai timpuriu.

(6) În cazul în care solicitantul depune cererea completă în conformitate cu alin. (5), în termenul stabilit de Consiliul Concurenței, cererea completă este considerată ca fiind transmisă la momentul depunerii cererii simplificate, cu condiția ca cererea simplificată să acopere același produs și același teritoriu afectat, respectiv aceleași produse și aceleași teritorii afectate, precum și aceeași durată a presupusei fapte ca în cererea de clemență depusă la Comisie, care este posibil să fi fost actualizată între timp.”

69. La articolul 57, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 57. — (1) Individualizarea sancțiunilor prevăzute la art. 53—56 se face ținând seama de gravitatea și durata faptei, cu respectarea principiului eficacității, proporționalității și al efectului disuasiv al sancțiunii aplicate. Prin instrucțiuni adoptate de către Consiliul Concurenței se stabilesc și celelalte elemente în funcție de care se face individualizarea sancțiunilor, precum:

a) reperatele financiare intermediare în funcție de care se va stabili cuantumul final al amenzii în limita maximă prevăzută de lege, precum veniturile totale realizate pe teritoriul României sau alte tipuri de venituri;

b) circumstanțele atenuante și agravante;

c) capacitatea întreprinderii de a plăti amenda;

d) majorarea specifică pe care o poate stabili Consiliul Concurenței în realizarea efectului disuasiv.

În scopul aplicării dispozițiilor prezentului alineat, Consiliul Concurenței va stabili în instrucțiuni și metodologia de individualizare a sancțiunilor în funcție de participarea la săvârșirea faptei a persoanelor juridice ce constituie entitatea economică unică.

(2) În cazul contravențiilor prevăzute la art. 55 alin. (1), dacă întreprinderea sau asocierea de întreprinderi recunoaște, în mod expres, înainte de audieri, săvârșirea faptei anticoncurențiale și, acolo unde este cazul, propune remedii care duc la înlăturarea cauzelor încălcării, Consiliul Concurenței aplică o reducere a amenzii cu un procent cuprins între 10% și 30% din nivelul de bază determinat conform instrucțiunilor adoptate potrivit prevederilor alin. (1). Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 55 alin. (12), în cazul acordării reducerii pentru recunoașterea faptei, amenda se va stabili între 0,2% din veniturile totale obținute pe teritoriul României și 10% din cifra de afaceri totală mondială, realizate de întreprinderea sau asocierea de întreprinderi în anul financiar anterior transmiterii de către aceasta a propunerii de recunoaștere a faptei în temeiul alin. (4). Acest prag poate fi depășit în cazul aplicării de circumstanțe

agravante și/sau al majorării specifice pentru realizarea efectului disuasiv, fără ca amenda individualizată potrivit prezentului alineat să depășească limita maximă a amenzii prevăzute la art. 55 alin. (1).”

70. După articolul 57 se introduce un nou articol, art. 57¹, cu următorul cuprins:

„Art. 57¹. — Dispozițiile legale prin care se impun amenzi în cadrul procedurilor pentru aplicarea art. 101 sau 102 din TFUE nu aduc atingere legislației naționale care permite impunerea de sancțiuni în cadrul unei proceduri penale, cu condiția ca aplicarea acestei legislații să nu aducă atingere asigurării eficace și uniforme a respectării art. 101 și 102 din TFUE.”

71. La articolul 59, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 59. — (1) Consiliul Concurenței poate obliga, prin decizie, întreprinderile sau asocierile de întreprinderi la plata unor amenzi cominatorii proporționale și disuasive, în sumă de până la 5% din cifra de afaceri totală mondială medie realizată pe zi în anul financiar anterior sancționării, pentru fiecare zi de întârziere, calculată de la data stabilită prin decizie, pentru a le determina:

a) să înceteze o încălcare a prevederilor art. 5 și/sau 6 din prezenta lege și/sau a prevederilor art. 101 și/sau 102 din TFUE și să respecte măsurile dispuse prin decizia de constatare a încălcării;

b) să respecte o decizie prin care se impun măsuri interimare, potrivit prevederilor art. 50;

c) să respecte un angajament devenit obligatoriu printr-o decizie, luată potrivit prevederilor art. 49 alin. (3);

d) să respecte condițiile și/sau obligațiile impuse printr-o decizie, luată potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) lit. b) și alin. (4) lit. c);

e) să furnizeze în mod complet și corect informațiile și documentele care le-au fost cerute potrivit prevederilor art. 34 alin. (1) lit. a) sau cu ocazia procedurilor desfășurate în temeiul art. 37;

f) să se supună inspecției prevăzute la art. 38;

g) să se prezinte la interviurile realizate potrivit prevederilor art. 37.”

72. La articolul 59 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) în cazul în care cifra de afaceri realizată în anul financiar anterior sancționării nu poate fi determinată, se ia în considerare cifra de afaceri mondială medie pe zi aferentă anului financiar în care întreprinderea sau asocierea de întreprinderi a înregistrat cifră de afaceri, an imediat anterior anului de referință pentru calcularea cifrei de afaceri în vederea aplicării sancțiunii.”

73. La articolul 60, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Sancțiunile pentru contravențiile prevăzute la art. 53 alin. (1) lit. d), d¹), d²), d³) și e) se aplică de către inspectorii de concurență.

(3) Sancțiunile pentru contravențiile prevăzute la art. 53 alin. (1) lit. a)—c), art. 54, 54², 54³ și art. 55 alin. (1) lit. d) și e), precum și amenziile cominatorii prevăzute la art. 59 se aplică de către comisiile Consiliului Concurenței, prin aceeași decizie prin care se constată săvârșirea contravenției sau incidența art. 59 alin. (1).”

74. La articolul 61, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 61. — (1) Contravențiilor prevăzute la art. 53 alin. (1) lit. d)—e) li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 5, 8, 28, 29, 32 și 34.”

75. La articolul 64, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alin. (2¹)—(2³), cu următorul cuprins:

„(2¹) Termenele de prescripție pentru aplicarea sancțiunilor pentru faptele prevăzute la art. 53 alin. (1) lit. b)—e), art. 55 alin. (1) lit. a) și e), respectiv pentru impunerea de amenzi cu titlu cominatoriu conform prevederilor art. 59 se întrerup pe durata derulării unei proceduri de aplicare a legii în fața autorităților naționale de concurență din alte state membre sau a Comisiei cu privire la o încălcare realizată prin aceeași înțelegere, aceeași decizie a unei asocieri de întreprinderi sau aceeași practică concertată sau alt comportament interzis de art. 101 și/sau 102 din TFUE.

(2²) Termenele de prescripție prevăzute la alin. (2¹) se întrerup din momentul notificării primei măsuri formale de investigație către cel puțin o întreprindere care face obiectul procedurii de aplicare a legii și operează față de toate întreprinderile sau asocierile de întreprinderi care au participat la încălcare. Întreruperea termenelor de prescripție încetează în ziua în care autoritatea de concurență în cauză finalizează procedura de aplicare a legii prin adoptarea unei decizii de constatare a încălcării prevederilor art. 101 și/sau 102 din TFUE, de acceptare de angajamente sau în temeiul art. 7, 9 sau 10 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 sau a ajuns la concluzia că nu există motive pentru acțiuni suplimentare din partea acesteia.

(2³) Perioada întreruperii prevăzute la alin. (2¹) nu aduce atingere termenului de prescripție prevăzut la alin. (4) teza a doua.”

76. La articolul 65, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) Nu se pedepsește persoana prevăzută la alin. (1) dacă întreprinderea al cărei angajat este sau a fost la momentul săvârșirii faptei depune la Consiliul Concurenței o cerere de imunitate la amendă pentru practicile menționate la alin. (1), înainte de începerea urmăririi penale, și dacă persoana respectivă cooperează activ cu organele de urmărire penală, îndeplinind condițiile prevăzute de art. 55² alin. (1). Consiliul Concurenței, primind o cerere de imunitate la amenzi pentru practicile menționate la alin. (1), informează de îndată organele de urmărire penală, atunci când prevederile prezentului articol sunt incidente în cazul respectiv.

(2²) Cooperarea activă prevăzută la alin. (2¹) este evaluată în funcție de următoarele criterii:

a) persoana este la dispoziția organelor de urmărire penală și a Consiliului Concurenței pentru a răspunde la orice întrebare care ar putea ajuta la stabilirea faptelor;

b) persoana se abține de la distrugerea, falsificarea sau ascunderea informațiilor sau dovezilor relevante;

c) persoana aduce dovezi susceptibile să stabilească infracțiunea și să identifice ceilalți făptași sau complici.”

77. La articolul 65, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În cazurile în care autoritatea competentă să aplice sancțiuni sau să desfășoare urmărirea penală se află în altă jurisdicție decât cea a autorității de concurență care examinează cazul, contactele necesare între acestea sunt asigurate de autoritatea națională de concurență din jurisdicția autorității competente să desfășoare urmărirea penală.”

78. După articolul 66 se introduce un nou capitol, capitolul VI¹, alcătuit din art. 66¹—66⁸, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL VI¹

Asistență reciprocă

Art. 66¹. — Consiliul Concurenței desfășoară inspecții sau efectuează un interviu la solicitarea unei alte autorități de concurență a unui stat membru al Uniunii Europene, în numele și în contul acesteia, potrivit prevederilor art. 22 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003. Consiliul Concurenței

permite persoanelor autorizate sau numite de autoritățile de concurență din statele membre UE să sprijine activ sau să participe, sub supervizarea inspectorilor Consiliului Concurenței, la derularea inspecțiilor sau interviurilor, atunci când sunt exercitate competențele prevăzute la art. 34, 37, 38, 39 și 40.

Art. 66². — Consiliul Concurenței exercită competențele prevăzute la art. 34, 37, 38, 39 și 40, în numele și în contul altor autorități naționale de concurență, pentru a stabili existența unei nerespectări de către întreprinderi sau asocieri de întreprinderi a măsurilor de investigare și a deciziilor luate de autoritatea solicitantă. Consiliul Concurenței poate face schimb de informații cu autoritatea de concurență solicitantă și poate utiliza respectivele informații ca dovezi în acest scop, sub rezerva garanțiilor stabilite la art. 12 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003.

Art. 66³. — Fără a aduce atingere niciunei alte forme de notificare utilizate de o autoritate solicitantă, în conformitate cu normele în vigoare în statul său membru, la cererea autorității de concurență solicitante, Consiliul Concurenței poate notifica destinatarului, în numele acesteia, următoarele:

a) raportul de investigație sau un document echivalent, prevăzut în dreptul intern al autorității solicitante, referitor la o presupusă încălcare a art. 101 și/sau 102 din TFUE, precum și orice decizii de aplicare a articolelor menționate;

b) orice alte acte procedurale adoptate în contextul investigațiilor care ar trebui notificate;

c) orice alte documente relevante referitoare la aplicarea art. 101 și/sau 102 din TFUE, inclusiv documentele care se referă la executarea deciziilor de impunere a unor amenzi sau a unor amenzi cu titlu cominatoriu.

Art. 66⁴. — (1) La cererea autorității solicitante, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin organele fiscale centrale subordonate, întreprinde măsurile de recuperare, conform prevederilor Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, a unei sume provenite din deciziile rămase definitive de impunere a unor amenzi sau a unor amenzi cu titlu cominatoriu, adoptate de autoritatea solicitantă în aplicarea prevederilor art. 101 și/sau 102 din TFUE, prin care s-au impus sancțiuni pentru fapte similare contravențiilor prevăzute la art. 55 alin. (1) lit. a) și e), art. 53 alin. (1) lit. b)—e), respectiv art. 59.

(2) Agenția Națională de Administrare Fiscală va proceda, prin organele fiscale centrale subordonate, la aplicarea măsurilor de recuperare a amenzilor sau a amenzilor cu titlu cominatoriu, la cererea autorității solicitante, doar în măsura în care aceasta dovedește că a depus eforturi rezonabile pe propriul său teritoriu și a stabilit că întreprinderea sau asocierea de întreprinderi căreia i se impune amenda sau amenda cu titlu cominatoriu nu dispune de active suficiente în statul membru al autorității solicitante pentru a permite recuperarea amenzilor sau amenzilor cu titlu cominatoriu.

(3) Aspectele legate de termenele de prescripție pentru executarea amenzilor sau a amenzilor cu titlu cominatoriu sunt reglementate în dreptul intern al statului membru al autorității solicitante.

(4) Agenția Națională de Administrare Fiscală poate executa deciziile de impunere a unor amenzi sau amenzi cu titlu cominatoriu, adoptate de către o autoritate solicitantă în aplicarea prevederilor art. 101 și/sau 102 din TFUE prin care s-au impus sancțiuni pentru fapte similare contravențiilor prevăzute la art. 53 alin. (1) lit. b)—e), art. 55 alin. (1) lit. a) și e), respectiv art. 59, la cererea acesteia din urmă, și în cazurile în care întreprinderea sau asocierea de întreprinderi căreia i se impune amenda sau amenda cu titlu cominatoriu nu este stabilită în statul membru al autorității solicitante.

(5) Cererile autorității solicitante prevăzute la alin. (1) sunt comunicate Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin intermediul Consiliului Concurenței, inclusiv prin utilizarea mijloacelor electronice.

(6) Organele fiscale centrale subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală formulează, prin intermediul Consiliului Concurenței, ca autoritate solicitantă, o cerere de executare a deciziilor adoptate în aplicarea prevederilor art. 101 și 102 din TFUE, adoptate de Consiliul Concurenței, prin care s-au impus sancțiuni pentru contravențiile prevăzute la art. 55 alin. (1) lit. a) și e), art. 53 alin. (1) lit. b)—e), respectiv art. 59, ce au fost transmise spre executare de către autoritatea de concurență și au rămas definitive, doar în măsura în care dovedesc faptul că au depus eforturi rezonabile în România și au stabilit că întreprinderea sau asocierea de întreprinderi căreia i s-a impus amenda sau amenda cu titlu cominatoriu nu dispune de active suficiente în România pentru a permite recuperarea respectivelor amenzi sau amenzi cu titlu cominatoriu.

(7) Consiliul Concurenței va transmite autorității solicitate, împreună cu o copie a deciziei care permite executarea în statul membru al autorității solicitate, și instrumentul uniform, care va conține, corespunzător, mențiunile prevăzute la art. 66⁶ alin. (1).

(8) Organele fiscale centrale subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală menționează în cererile de executare prevăzute la alin. (6) cuantumul amenzilor sau al amenzilor cu titlu cominatoriu în moneda națională a României.

(9) Agenția Națională de Administrare Fiscală furnizează, prin intermediul Consiliului Concurenței, la cererea autorității solicitate, orice informații suplimentare în vederea executării unei decizii de impunere de amenzi sau amenzi cu titlu cominatoriu.

Art. 66⁵. — (1) Cererile de notificare a raportului de investigație, a documentului echivalent sau a altor documente, precum și cererile de executare a deciziilor de impunere de amenzi și amenzi cu titlu cominatoriu sunt instrumentate de Consiliul Concurenței, respectiv de Agenția Națională de Administrare Fiscală, potrivit normelor în materie civilă și fiscală din dreptul național.

(2) Agenția Națională de Administrare Fiscală transmite către autoritatea solicitantă amenda executată de la întreprinderea sau asocierea de întreprinderi sancționată de autoritatea solicitantă, contactează autoritatea solicitantă pentru obținerea de informații suplimentare și solicită acesteia costurile suportate în raport cu măsurile luate din amenzile sau amenzile cu titlu cominatoriu colectate în numele autorității solicitante, inclusiv costurile pentru traducere, pentru forța de muncă și costurile administrative.

Art. 66⁶. — (1) Cererile de notificare a raportului de investigație, a documentului echivalent sau a altor documente, precum și cererile de executare a deciziilor de impunere de amenzi și amenzi cu titlu cominatoriu se execută fără întârzieri nejustificate, prin intermediul unui instrument uniform care este însoțit de o copie a actului care trebuie notificat sau executat. Instrumentul uniform va cuprinde:

a) numele, adresa cunoscută ale destinatarului, precum și orice alte date sau informații relevante pentru identificarea destinatarului, considerate necesare și utile pentru identificarea acestuia, în scopul îndeplinirii atribuțiilor legale cu care este investită autoritatea națională de concurență;

b) un rezumat al faptelor și circumstanțelor relevante;

c) un rezumat al copiei actului anexat care urmează să fie executat;

d) numele, adresa și alte date de contact ale autorității solicitate;

e) termenul în care ar trebui efectuată notificarea sau executarea, cum ar fi termenul legal sau termenul de prescripție;

f) informații despre decizia care permite executarea în statul membru al autorității solicitante;

g) data la care decizia a devenit definitivă;

h) cuantumul amenzii sau al amenzii cu titlu cominatoriu; și

i) informații care indică eforturile rezonabile depuse de autoritatea solicitantă pentru executarea deciziei pe propriul său teritoriu.

(2) Instrumentul uniform care permite notificarea de către Consiliul Concurenței a actelor prevăzute la art. 66³, respectiv executarea de către Agenția Națională de Administrare Fiscală constituie temeiul unic pentru măsurile executorii luate de aceasta, cu respectarea cerințelor de la alin. (1). Acest instrument nu face obiectul niciunui act de recunoaștere, completare sau înlocuire în România. Consiliul Concurenței, respectiv Agenția Națională de Administrare Fiscală iau toate măsurile necesare pentru executarea cererii de notificare, respectiv de executare a amenzii sau a amenzii cu titlu cominatoriu, cu excepția cazului în care invocă:

a) nerespectarea cerințelor prevăzute la prezentul articol; sau

b) motive întemeiate care să arate modul în care executarea solicitării ar fi în mod vădit contrară ordinii publice în România.

(3) În cazul în care Consiliul Concurenței, respectiv Agenția Națională de Administrare Fiscală intenționează să refuze o cerere de asistență privind notificarea raportului de investigație sau a unui document echivalent, notificarea altui document sau executarea unei decizii de impunere de amenzi sau amenzi cu titlu cominatoriu ori autoritatea solicitată are nevoie de informații suplimentare, contactează autoritatea solicitantă.

(4) Instrumentul uniform este transmis Consiliului Concurenței, respectiv Agenției Naționale de Administrare Fiscală în limba română, cu excepția cazului în care se convine de comun acord, de la caz la caz, ca instrumentul uniform să poată fi transmis într-o altă limbă. Autoritatea solicitantă furnizează o traducere a actului ce urmează a fi notificat sau a deciziei care permite executarea amenzii sau a amenzii cu titlu cominatoriu în limba română. Acest lucru nu aduce atingere dreptului Consiliului Concurenței, respectiv al Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al autorității solicitante de a conveni de comun acord, de la caz la caz, ca o astfel de traducere să poată fi furnizată într-o altă limbă.

(5) Consiliul Concurenței, ca autoritate solicitantă, se asigură că instrumentul uniform este transmis autorității solicitate în limba oficială a statului membru al autorității solicitate sau în una din limbile oficiale ale acestuia, cu excepția cazului în care autoritatea solicitată și Consiliul Concurenței convin de comun acord, de la caz la caz, ca instrumentul uniform să poată fi transmis într-o altă limbă. Atunci când acest lucru este prevăzut în dreptul intern al statului membru al autorității solicitate, Consiliul Concurenței furnizează o traducere a actului ce urmează a fi notificat sau a deciziei care permite executarea amenzii sau a amenzii cu titlu cominatoriu în limba oficială a statului membru al autorității solicitate sau în una dintre limbile oficiale ale acestuia. Acest lucru nu aduce atingere dreptului autorității solicitate și al Consiliului Concurenței de a conveni de comun acord, de la caz la caz, ca o astfel de traducere să poată fi furnizată într-o altă limbă.

Art. 66⁷. — (1) În calitate de autoritate solicitată, Consiliul Concurenței poate cere autorității solicitante suportarea integrală a costurilor suplimentare ocazionate în mod rezonabil în legătură cu măsurile luate conform dispozițiilor art. 66¹ — 66³.

(2) Agenția Națională de Administrare Fiscală poate recupera integral costurile suportate în raport cu măsurile de executare luate pentru recuperarea amenzilor sau a unor amenzi cu titlu cominatoriu, adoptate de autoritatea solicitantă în aplicarea prevederilor art. 101 și 102 din TFUE, din amenzile sau amenzile cu titlu cominatoriu colectate în numele autorității solicitante, inclusiv costurile pentru traducere, pentru forța de muncă și costurile administrative.

(3) În cazul în care Agenția Națională de Administrare Fiscală nu reușește să colecteze amenzile sau amenzile cominatorii, aceasta poate solicita autorității solicitante să suporte cheltuielile aferente.

(4) Agenția Națională de Administrare Fiscală, ca autoritate solicitată, poate, de asemenea, recupera costurile ocazionate de executarea acestor decizii de la întreprinderea căreia i se impune amenda sau amenda cu titlu cominatoriu.

(5) Consiliul Concurenței și Agenția Națională de Administrare Fiscală recuperează cuantumurile datorate în moneda națională, în conformitate cu legislația din România. Consiliul Concurenței și Agenția Națională de Administrare Fiscală convertesc, dacă este necesar, cuantumul amenzilor sau al amenzilor cu titlu cominatoriu în moneda națională, la cursul de schimb aplicabil la data impunerii amenzilor sau amenzilor cu titlu cominatoriu.

(6) La cererea autorității solicitate, Consiliul Concurenței, ca autoritate solicitantă, suportă integral toate costurile suplimentare ocazionate în mod rezonabil, inclusiv costurile pentru traducere, pentru forța de muncă și costurile administrative, în legătură cu măsurile luate conform prevederilor art. 66¹, 66² sau 66³. În cazul în care autoritatea solicitată nu reușește să colecteze amenzile sau amenzile cu titlu cominatoriu, Consiliul Concurenței, ca autoritate solicitantă, va suporta cheltuielile aferente la cererea autorității solicitante.

Art. 66⁸. — (1) Litigiile privind legalitatea unui act care trebuie notificat sau a unei decizii de impunere de amenzi sau amenzi cu titlu cominatoriu care trebuie executată, conform prevederilor art. 66³ și art. 66⁴ alin. (1), precum și legalitatea instrumentului uniform care permite executarea în România sunt de competența organismelor competente ale statului membru al autorității solicitante, potrivit reglementărilor acestui stat membru al Uniunii Europene.

(2) Litigiile cu privire la măsurile de executare luate de Agenția Națională de Administrare Fiscală sau cu privire la validitatea unei notificări efectuate de Consiliul Concurenței se judecă de instanțele competente din România potrivit reglementărilor naționale în materie de contencios administrativ și fiscal sau în materie civilă.”

79. După articolul 72 se introduc două noi articole, art. 73 și 74, cu următorul cuprins:

„Art. 73. — (1) Se înființează Centrul Național de Concurență, denumit în continuare *Centrul*, structură fără personalitate juridică în cadrul Consiliului Concurenței, ca centru de pregătire în domeniul concurenței și ajutorului de stat.

(2) Centrul prevăzut la alin. (1) are ca obiect de activitate organizarea unor cursuri de pregătire profesională destinate funcționarilor publici, personalului contractual, personalului din structurile responsabile cu elaborarea și implementarea programelor finanțate din fonduri externe nerambursabile, la solicitarea acestora, precum și personalului care activează în mediul privat.

(3) Centrul nu face parte din sistemul național de învățământ și educație și nu este supus dispozițiilor legale în vigoare cu privire la acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor.

(4) Centrul atestă desfășurarea programelor aferente obiectului său de activitate prin certificate specifice.

(5) Certificatele specifice prevăzute la alin. (4) nu reprezintă o condiție necesară în relația persoanelor fizice sau juridice cu autoritatea de concurență.

Art. 74. — (1) Pentru realizarea obiectului său de activitate Centrul are, în principal, următoarele atribuții:

a) organizează cursuri de pregătire în domeniul concurenței și ajutorului de stat;

b) încheie parteneriate în vederea colaborării cu persoane și instituții naționale și internaționale cu privire la domeniul său de activitate;

c) editează și publică, pe orice tip de suport, studii și comentarii ale legislației în domeniul concurenței și ajutorului de stat, precum și studii și comentarii asupra jurisprudenței în legătură cu obiectul său de activitate;

d) organizează evenimente și simpozioane în domeniul concurenței și ajutorului de stat;

e) desfășoară alte activități stabilite prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței.

(2) Atribuțiile și activitățile prevăzute la alin. (1) se realizează de către Centrul, prin Consiliul Concurenței.

(3) În scopul organizării cursurilor, Consiliul Concurenței poate încheia contracte în condițiile legii pentru prestarea unor servicii cu lectori externi.

(4) Remunerația pentru activitatea depusă a lectorilor prevăzuți la alin. (3) se face din veniturile proprii ale Consiliului Concurenței potrivit dispozițiilor art. 31.

(5) Modalitatea de plată a lectorilor prevăzuți la alin. (3) se stabilește prin regulament aprobat prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței.”

80. În cuprinsul legii, sintagma „asociație de întreprinderi” se va înlocui cu sintagma „asociere de întreprinderi” care include asociațiile constituite în baza Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și a altor legi speciale.

Art. II. — Prevederile art. I pct. 57, 58, 60 și 62 intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Prevederile art. I pct. 78 (art. 66¹—66⁸) se aplică tuturor solicitărilor care sunt înaintate după intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. IV. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2021 privind măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/1.150 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind promovarea echității și a transparenței pentru întreprinderile utilizatoare de servicii de intermediere online, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 2 aprilie 2021, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 11, alineatul (1) se abrogă.

2. La articolul 14, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Deciziile emise de Consiliul Concurenței în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență pot fi atacate în termen de 30 de zile de la comunicare în procedura de contencios administrativ la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, împotriva sentinței putând fi declarat recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție.”

3. La articolul 17, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care, în termen de 2 ani de la data emiterii unei decizii prin care a fost constatată și, după caz, sancționată o contravenție prevăzută la alin. (1) și/sau art. 18 alin. (1), săvârșită de către un furnizor de servicii de intermediere online, același furnizor de servicii de intermediere online săvârșește o nouă contravenție dintre cele prevăzute la alin. (1), se sancționează cu amendă contravențională cuprinsă între 0,1% și 1% din cifra de afaceri realizată în anul financiar anterior sancționării din furnizarea de servicii de intermediere online, indiferent de natura noii încălcări și indiferent de momentul la care Consiliul Concurenței constată săvârșirea noii încălcări, cu respectarea prevederilor art. 23.”

4. La articolul 22, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 16, în cazul în care, în anul financiar anterior sancționării, întreprinderea nu a înregistrat cifră de afaceri sau aceasta nu poate fi determinată, se ia în considerare cifra de afaceri aferentă anului financiar în care întreprinderea a înregistrat cifră de afaceri, an imediat anterior anului de referință pentru calcularea cifrei de afaceri în vederea aplicării sancțiunii. În ipoteza în care nici în anul anterior anului de referință pentru calcularea cifrei de afaceri în vederea aplicării sancțiunii întreprinderea nu a realizat cifră de afaceri, se ia în calcul ultima cifră de afaceri înregistrată de întreprindere.”

5. La articolul 28, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Faptele de încălcare a Regulamentului (UE) 2019/1.150, care constituie contravenții conform dispozițiilor art. 17 și 18, pot fi sancționate cu amendă contravențională, limita maximă a amenzii neputând depăși 500.000 lei pentru fiecare pentru fiecare dintre contravențiile constatate.”

Art. V. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 9 decembrie 2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 7, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), măsurile de natura ajutorului *de minimis* sau de stat exceptat de la notificare către Comisia Europeană care sunt instituite prin acte adoptate sau, după caz, inițiate de Guvern, toate măsurile finanțate din fonduri europene, inițiate inclusiv de alte entități asimilate prevăzute la alin. (1), precum și măsurile inițiate de autoritățile administrației publice locale nu necesită întocmirea memorandumului prevăzut la alin. (1). În cuprinsul actelor administrative, normative sau asimilatele acestora după caz, în cuprinsul instrumentelor de prezentare și motivare aferente acestora, prin care se instituie măsuri de natura ajutorului exceptat, trebuie menționat faptul că măsurile respective se încadrează în categoria ajutoarelor de stat sau *de minimis* exceptate.”

2. Articolul 19 se abrogă.**3. La articolul 27, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„(2) Consiliul Concurenței elaborează rapoartele și raportările necesare îndeplinirii obligațiilor de stat membru al Uniunii Europene și orice alte rapoarte și studii în domeniul ajutorului de stat/*de minimis*, pe baza inventarului ajutoarelor de stat, a datelor și informațiilor transmise de furnizori, respectiv a răspunsurilor primite la cererile de informații adresate furnizorilor, beneficiarilor, respectiv oricăror altor întreprinderi sau entități juridice care pot oferi informații Consiliului Concurenței în sensul celor solicitate de autoritatea de concurență.

(3) Datele și informațiile necesare întocmirii și actualizării inventarului, precum și elaborării rapoartelor și studiilor se transmit de către furnizorii de ajutor de stat sau *de minimis*, precum și de întreprinderi sau orice alte entități juridice, la solicitarea autorității de concurență, conform procedurilor stabilite prin regulamentele Consiliului Concurenței.”

4. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — Furnizorii, beneficiarii de ajutor de stat, întreprinderile și entitățile prevăzute la art. 27 alin. (3) răspund, potrivit legii, pentru realitatea și corectitudinea și completitudinea datelor și informațiilor transmise Consiliului Concurenței.”

5. La articolul 29, după alineatul (3) se introduc patru noi alineate, alin. (4)—(7), cu următorul cuprins:

„(4) Furnizorii/Administratorii au obligația de a respecta anumite termene privind încărcarea datelor și informațiilor în registrul ajutoarelor de stat și *de minimis*, după cum urmează:

a) măsurile de ajutor se încarcă în termen de 10 zile lucrătoare de la data intrării acestora în vigoare, respectiv de la data modificării lor;

b) informațiile referitoare la actele de acordare a finanțării se încarcă în termen de 7 zile lucrătoare de la data semnării actului sau a publicării acestuia în Monitorul Oficial al României, dacă este cazul;

c) actele de acordare a ajutoarelor se încarcă în termen de 7 zile lucrătoare de la data semnării actului de acordare;

d) plățile se încarcă în termen de 10 zile lucrătoare de la data plății;

e) obligațiile de recuperare a ajutoarelor ilegale sau utilizate abuziv și rambursările efective ale respectivelor obligații se încarcă în termen de 7 zile lucrătoare de la data instituirii obligației de recuperare, respectiv de la data rambursării.

(5) În mod excepțional și pe o perioadă limitată de timp, termenele prevăzute la alin. (4) lit. b) și c) pot fi extinse până la 15 zile lucrătoare. Extinderea se acordă de Consiliul Concurenței, în baza unei solicitări formale, motivate, adresate acestuia de către furnizorul/administratorul ajutorului, și este considerată justificată doar în cazul în care numărul actelor de finanțare, al actelor de acordare a ajutoarelor sau al plăților efectuate în contul acestora din urmă este foarte mare, într-o perioadă restrânsă de timp, iar încărcarea acestora devine imposibilă, din punct de vedere tehnic, în termenul prevăzut la alin. (4) lit. b) și c).

(6) Furnizorii/Administratorii au obligația de a informa, în scris, Consiliului Concurenței, în termen de 10 zile de la producerea evenimentului, cu privire la modificările survenite în informațiile referitoare la un utilizator al Registrului ajutoarelor de stat.

(7) Furnizorii/Administratorii au obligația de a informa autoritatea de concurență, în termen de 5 zile de la data producerii evenimentului, cu privire la faptul care a generat modificarea drepturilor de acces și de scriere în Registrul ajutoarelor de stat, anterior acordate utilizatorului, precum și retragerea acestor drepturi.”

6. La articolul 38³, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 38³. — (1) În cazul măsurilor susceptibile să reprezinte ajutor de stat care sunt dispuse printr-un titlu executoriu ce constă într-o hotărâre judecătorească sau arbitrală, orice executare silită a acestui titlu nu poate începe sau, după caz, se suspendă de drept, de la data comunicării către furnizor a numărului de înregistrare la Comisia Europeană a documentației de notificare în sistemul SANI a măsurilor dispuse prin titlul executoriu ce constă într-o hotărâre judecătorească sau arbitrală. De asemenea, în cazul în care Comisia Europeană a decis deschiderea din oficiu a unei proceduri de investigație pentru măsuri de ajutor de stat dispuse printr-un titlu executoriu ce constă într-o hotărâre judecătorească sau arbitrală, de la data comunicării deciziei Comisiei Europene privind declanșarea procedurii de investigație către furnizor, orice executare silită a acestui titlu nu poate începe sau, după caz, se suspendă de drept.

(2) Furnizorul ajutorului de stat comunică, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la primire, o copie a înștiințării primite conținând numărul de înregistrare la Comisia Europeană a documentației de notificare pentru măsurile prevăzute la alin. (1) sau, după caz, decizia Comisiei Europene privind declanșarea din oficiu a procedurii de investigație pentru măsurile dispuse prin titlul executoriu ce constă într-o hotărâre

juducătorească sau arbitrală și suspendarea de drept a executării silite a titlului prevăzut la alin. (1) către posibilul beneficiar de ajutor de stat, devenit creditor al său conform titlului executoriu, și, după caz, către executorul judecătoresc, precum și tuturor persoanelor la care s-au înființat popri și la care s-au instituit sechestre.”

7. La articolul 38⁶, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul consemnării sumelor pe numele creditorilor, la solicitarea furnizorului ajutorului de stat, însoțită de o copie a înștiințării primite conținând numărul de înregistrare la Comisia Europeană a documentației de notificare a măsurilor dispuse prin titlul executoriu ce constă într-o hotărâre judecătorească sau arbitrală sau de o copie a deciziei Comisiei Europene privind declanșarea din oficiu a procedurii de investigație cu privire la măsurile prevăzute la art. 38³ alin. (1), după caz, Trezoreria Statului indisponibilizează suma consemnată conform dispozițiilor art. 38³ alin. (4) și art. 38⁵ până la comunicarea deciziei Comisiei Europene cu privire la compatibilitatea respectivului ajutor de stat cu piața internă către furnizor.”

8. La articolul 38⁷, alineatele (1)—(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 38⁷. — (1) Furnizorul comunică creditorilor și, după caz, executorului judecătoresc, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la primire, o copie a deciziei Comisiei Europene prin care se constată că măsura notificată sau investigată prevăzută la art. 38³ alin. (1) nu constituie ajutor de stat sau a deciziei Comisiei Europene cu privire la compatibilitatea respectivului ajutor de stat cu piața internă.

(2) De la primirea deciziei Comisiei Europene prin care se constată compatibilitatea ajutorului de stat cu piața internă sau a deciziei Comisiei Europene prin care se constată că măsura nu constituie ajutor de stat, după caz, pe baza acesteia, încetează indisponibilizarea sumei consemnate conform dispozițiilor art. 38³ alin. (4) și art. 38⁵ sau, după caz, suspendarea executării silite.

(3) Furnizorul transmite unității Trezoreriei Statului, la care a fost deschis contul prevăzut la art. 38³ alin. (3), decizia Comisiei Europene prevăzută la alin. (2) și lista cuprinzând sumele individualizate care pot fi utilizate de către fiecare creditor sau executor judecătoresc, după caz, precum și datele de identificare și speciamentele de semnături ale persoanelor care pot dispune operațiuni din cont.”

9. La articolul 42, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 42. — (1) Furnizorul sau, după caz, administratorul unei măsuri de ajutor de stat sau *de minimis* are obligația transmiterii către Consiliul Concurenței, spre informare, a actelor normative, administrative sau asimilatele acestora care implementează sau modifică ajutoare de stat sau *de minimis*, în termen de maximum 5 zile de la data intrării în vigoare a acestora.”

10. La articolul 42, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) La data acordării ajutorului, furnizorul sau, după caz, administratorul ajutorului de stat sau *de minimis* informează beneficiarul cu privire la caracterul *de minimis* sau de stat al ajutorului, la cuantumul acestuia, precum și o trimitere expresă la reglementarea europeană aplicabilă, verificând respectarea plafonului și a intensității impuse de legislația Uniunii Europene.”

11. La articolul 45, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins:

„(11) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă cuprinsă între 5.000 lei și 40.000 lei fapta prevăzută la alin. (1) lit. a) săvârșita de întreprinderile sau entitățile juridice menționate la art. 27 alin. (3).”

12. La articolul 45 alineatul (2), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d), cu următorul cuprins:

„d) nerespectarea termenelor prevăzute la art. 29 alin. (4)—(6).”

13. La articolul 45, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prin excepție de la prevederile alin. (2), Consiliul Concurenței poate aplica sancțiunea avertismentului pentru faptele de gravitate mică săvârșite de către furnizorii/administratorii de ajutor de stat.

(2²) Individualizarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1), (2) și (2¹) se face ținând seama de gravitatea și durata faptei, cu respectarea principiului eficacității, proporționalității și al efectului disuasiv al sancțiunii aplicate. Prin instrucțiuni adoptate de către Consiliul Concurenței se stabilesc și celelalte elemente în funcție de care se face individualizarea sancțiunilor, precum circumstanțele atenuante și agravante.”

14. La articolul 45, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) În măsura în care prezenta ordonanță de urgență nu prevede altfel, contravențiilor prevăzute la alin. (1) și (2) li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 28 alin. (1) și art. 29.”

Art. VI. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 9 decembrie 2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. VII. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2022 privind măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 18 aprilie 2022, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 164/2023, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și investițiilor noi și investițiilor din Uniunea Europeană, definite potrivit prezentului act normativ.”

2. La articolul 2, literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) *investiție străină directă* — investiție de orice natură efectuată de un investitor străin cu scopul de a stabili sau de a menține legături durabile și directe între investitorul străin și antreprenorul sau întreprinderea cărora le sunt destinate aceste fonduri pentru desfășurarea unei activități economice în România, inclusiv investițiile care permit o participare efectivă la administrarea sau la controlul unei întreprinderi care desfășoară o activitate economică.

O investiție străină directă se efectuează, de asemenea, când există o schimbare în structura de proprietate a unui investitor străin persoană juridică, dacă această schimbare în ceea ce privește persoana juridică face posibilă exercitarea unui control, în mod direct sau indirect, de către o:

1. persoană fizică ce nu este cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene;

2. persoană juridică al cărei sediu social nu se află într-un stat membru al Uniunii Europene; sau

3. altă entitate juridică, fără personalitate juridică, organizată în temeiul legilor unui stat care nu este membru al Uniunii Europene;

c) *investiție nouă* — investiție în active corporale și necorporale, legate de demararea activității unei întreprinderi noi, extinderea capacității unei întreprinderi existente, diversificarea producției unei întreprinderi prin produse care nu au fost fabricate anterior sau o schimbare fundamentală a procesului general de producție al unei întreprinderi existente. Înființarea unei noi întreprinderi reprezintă crearea unui nou amplasament pentru desfășurarea activității pentru care se solicită finanțarea, independent din punct de vedere tehnologic de alte unități existente. Extinderea capacității unei întreprinderi existente reprezintă mărirea capacității de producție în amplasamentul existent datorată existenței unei cereri neonorate. Diversificarea producției unei întreprinderi existente reprezintă obținerea de produse sau servicii care nu erau realizate anterior în unitatea respectivă;”.

3. La articolul 2, după litera b) se introduce o nouă literă, lit. b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) *investiție din Uniunea Europeană* — investiție de orice natură efectuată de un investitor din Uniunea Europeană cu scopul de a stabili sau de a menține legături durabile și directe între investitorul din Uniunea Europeană și antreprenorul sau întreprinderea cărora le sunt destinate aceste fonduri pentru desfășurarea unei activități economice în România, inclusiv investițiile care permit o participare efectivă la administrarea sau la controlul unei întreprinderi care desfășoară o activitate economică;”.

4. La articolul 3, titlul, partea introductivă a alineatului (1) și alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 3

Investiții străine directe, investiții noi și investiții din Uniunea Europeană supuse autorizării

(1) Sunt supuse examinării și avizării CEISD investițiile străine directe definite la art. 2 lit. b), investițiile din Uniunea Europeană definite la art. 2 lit. b¹) și investițiile noi definite la art. 2 lit. c) care:

(3) În cazul în care o investiție străină directă realizată de către un investitor străin sau o investiție din Uniunea Europeană realizată de către un investitor din Uniunea Europeană are ca rezultat modificarea controlului efectiv al unei/unor întreprinderi, în sensul prevederilor art. 9 alin. (1) din Legea nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cuprinzând și operațiunile care conduc la crearea de societăți în comun, astfel cum sunt prevăzute în Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar obiectul de activitate se circumscrie domeniilor stabilite la art. 2 din Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 73/2012, investitorul străin și, după caz, investitorul din Uniunea Europeană depun cerere de autorizare în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, indiferent dacă reprezintă sau nu o concentrare economică în sensul Legii nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În cazul în care o investiție străină directă sau o investiție din Uniunea Europeană constituie, în același timp, și o operațiune de concentrare economică care intră sub incidența Legii nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, investitorul străin și, după caz, investitorul din Uniunea Europeană depun atât o cerere de autorizare în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, cât și o notificare a unei concentrări economice în sensul Legii nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În acest caz, procedura prevăzută de Legea nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se finalizează ulterior

soluționării cererii de autorizare depuse în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență.”

5. La articolul 3, alineatul (1¹) se abrogă.

6. La articolul 6, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În situația în care apreciază că este necesar pentru soluționarea cererii de autorizare, CEISD, prin intermediul Secretariatului, va solicita investitorului străin și, după caz, investitorului din Uniunea Europeană completarea cererii de autorizare cu informații suplimentare referitoare la clarificarea obiectului cererii depuse. Investitorul străin și, după caz, investitorul din Uniunea Europeană transmit informațiile solicitate în termen de 15 zile calendaristice de la data solicitării formulate de către CEISD. În cazuri temeinic justificate, la solicitarea investitorului străin sau, după caz, a investitorului din Uniunea Europeană, acest termen poate fi prelungit. În aceste cazuri, termenul de soluționare a cererii de autorizare prevăzut la art. 9 alin. (14) se suspendă până la data primirii de către CEISD a tuturor informațiilor suplimentare solicitate.”

7. La articolul 7 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) un reprezentant al prim-ministrului, din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, cu rang de ministru, care va avea și calitatea de președinte al Comisiei;”.

8. La articolul 7, alineatele (6) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) În cadrul CEISD, reprezentanți ai Serviciului Român de Informații, ai Serviciului de Informații Externe și ai Agenției Române pentru Investiții și Comerț Exterior au calitatea de invitați permanenți.

(8) În cadrul CEISD va funcționa un grup de lucru format din experți ai instituțiilor prevăzute la alin. (1) și (6), coordonat de Secretariatul CEISD, care se va reuni ori de câte ori este necesar. Aceștia sunt numiți prin actul administrativ al conducătorului instituțiilor pe care le reprezintă, care se comunică Secretariatului CEISD. Activitatea experților va consta în elaborarea de analize, studii de specialitate, recomandări sau opinii pentru membrii CEISD, care vor fi avute în vedere la analiza cererilor de autorizare.”

9. La articolul 9, titlul și alineatele (1)—(3¹), (5)—(8), (14) și (15) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 9

Examinarea și soluționarea cererilor de autorizare a investițiilor străine directe, investițiilor noi și a investițiilor din Uniunea Europeană

(1) În vederea soluționării cererilor de autorizare a investiției străine directe, investițiilor noi și a investițiilor din Uniunea Europeană, CEISD se va raporta la criteriile prevăzute la art. 4 din Regulament.

(2) În urma analizei efectuate potrivit criteriilor prevăzute la art. 4 din Regulament, CEISD va emite un aviz cu privire la cererile de autorizare a investiției străine directe, investiției noi și a investiției din Uniunea Europeană, declarate complete, hotărând, după caz:

a) autorizarea investiției în situația în care consideră că aceasta nu afectează securitatea sau ordinea publică a României și nu este de natură să afecteze proiecte sau programe de interes pentru Uniunea Europeană;

b) autorizarea condiționată a investiției străine directe, investiției noi și a investiției din Uniunea Europeană în situația în care consideră că aceasta poate fi realizată în urma unor măsuri/angajamente comportamentale sau structurale ale investitorului străin, investitorului nou sau investitorului din Uniunea Europeană; în această situație, investiția străină directă, investiția nouă și investiția din Uniunea Europeană se poate efectua sau poate continua să existe exclusiv în limitele și

conform prevederilor și condițiilor specificate în hotărârea Guvernului de autorizare condiționată;

c) respingerea cererii de autorizare a investiției străine directe, investiției noi sau din Uniunea Europeană, în situația în care consideră că aceasta afectează securitatea sau ordinea publică a României sau este de natură să afecteze proiecte sau programe de interes pentru Uniunea Europeană.

(3) CEISD va emite avizul prevăzut la alin. (2) și în situația în care procedura de autorizare a investiției străine directe, investiției noi sau din Uniunea Europeană se realizează *ex post*, potrivit prevederilor art. 2 lit. b) teza a II-a.

(3¹) În situația în care CEISD constată, în condițiile art. 5 alin. (2), că o investiție străină directă, o investiție nouă sau o investiție din Uniunea Europeană a fost pusă în aplicare cu nerespectarea prevederilor Regulamentului sau ale prezentei ordonanțe de urgență și afectează securitatea sau ordinea publică a României sau este de natură să afecteze proiecte sau programe de interes pentru Uniunea Europeană, va emite un aviz prin care va propune anularea investiției directe.

(5) Avizul CEISD prin care se propune soluția menționată la alin. (2) lit. a) se transmite Consiliului Concurenței care, în termen de 30 de zile calendaristice, prin decizie, va dispune autorizarea investiției străine directe, investiției noi, potrivit avizului primit.

(6) Dacă prin avizul transmis de CEISD se propune una dintre soluțiile prevăzute la alin. (2) lit. b) și c) și alin. (3¹), acesta este transmis Guvernului în vederea emiterii unei hotărâri prin care, pe baza avizului CEISD, să autorizeze condiționat, să respingă cererea de autorizare a investiției străine directe, a investiției noi sau a investiției din Uniunea Europeană sau să dispună anularea investiției. În cazul în care soluția propusă este cea de la alin. (2) lit. b), CEISD va transmite, în măsura în care consideră faptul că angajamentele sunt de natură să înlăture îngrijorările, angajamentele propuse și asumate de solicitant în vederea autorizării condiționate a investiției străine directe, investiției noi sau, după caz, a investiției din Uniunea Europeană, angajamente de natură să înlăture îngrijorările identificate de CEISD. Condițiile pentru acceptarea, evaluarea angajamentelor propuse și nominalizarea autorității sau instituțiilor publice care monitorizează respectarea angajamentelor se stabilesc în avizul CEISD și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(6¹) În cazul în care soluția propusă este cea prevăzută la alin. (3¹), CEISD transmite și condițiile, pentru anularea investiției nesupuse autorizării în condițiile prezentei ordonanțe de urgență a investiției străine directe, investiției noi sau, după caz, a investiției din Uniunea Europeană, care se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(7) În cazul în care investiția străină directă, investiția nouă sau, după caz, investiția din Uniunea Europeană care urmează a fi realizată în România este de natură să afecteze proiecte sau programe de interes pentru Uniunea Europeană, la emiterea avizului, CEISD va avea în vedere avizul Comisiei Europene, transmis potrivit prevederilor art. 8 din Regulament.

(8) În funcție de specificul investiției străine directe, investiției noi sau, după caz, a investiției din Uniunea Europeană examinate și dacă apreciază necesar, CEISD poate solicita puncte de vedere din partea altor autorități sau instituții publice.

(14) Emiterea avizului de către CEISD se realizează în termen de cel mult 60 de zile calendaristice de la data la care notificarea este declarată completă, conținând toate informațiile și documentele solicitate persoanei care a depus cererea de autorizare, precum și, după caz, avizele prevăzute la alin. (5)–(7) și (10).

(15) În cazul în care există date sau indicii că o investiție străină directă, investiția nouă sau, după caz, investiția din Uniunea Europeană a fost autorizată în temeiul furnizării din partea investitorului străin de informații inexacte, incomplete sau care induc în eroare, CEISD reinițiază procedurile de examinare a acesteia, putând propune oricare dintre soluțiile prevăzute la alin. (2).”

10. La articolul 9, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În situația în care, în urma analizei întrunirii condițiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, CEISD constată că operațiunea notificată nu intră sub incidența ordonanței de urgență, investitorul este informat prin adresă transmisă de către CEISD, prin intermediul Secretariatului CEISD.”

11. La articolul 9, după alineatul (3¹) se introduce un nou alineat, alin. (3²), cu următorul cuprins:

„(3²) În situația în care CEISD constată că o investiție străină directă, o investiție nouă sau o investiție din Uniunea Europeană a fost pusă în aplicare cu încălcarea limitelor sau a prevederilor și condițiilor specificate în hotărârea Guvernului de autorizare condiționată, Guvernul aprobă prin hotărâre orice măsură adecvată pentru restabilirea situației existente anterior investiției nesupuse autorizării în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.”

12. La articolul 9, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) În cazul unei investiții din Uniunea Europeană cu privire la care CEISD a emis avizul prevăzut la alin. (2) lit. a), Consiliul Concurenței va comunica investitorului din Uniunea Europeană soluția de autorizare a investiției din Uniunea Europeană prin adresă. Adresa se transmite în cel mult 10 zile calendaristice de la primirea avizului CEISD.”

13. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 10

Măsuri privind transparentizarea investițiilor străine directe în domeniul mass-media

(1) Înainte de realizarea investiției străine, investiției noi sau, după caz, investiției din Uniunea Europeană care are ca obiect o întreprindere care fie deține o licență audiovizuală la nivel național, regional sau local, fie realizează o publicație periodică având un tiraj mediu de cel puțin 5.000 de exemplare tipărite/zi în ultimul an calendaristic, fie deține un portal web cu minimum 10.000 de accesări/lună, CEISD solicită investitorului străin transparentizarea informațiilor cu privire la investiția străină, investiția nouă sau, după caz, investiția din Uniunea Europeană înainte de declanșarea procedurilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(2) CEISD supune consultării publice, pentru o perioadă de 30 de zile, informațiile cu privire la întreprinderea din domeniul mass-media. În cazul în care CEISD nu constată niciun motiv pentru inițierea procedurilor de examinare a investiției străine, investiției noi sau, după caz, investiției din Uniunea Europeană, se consideră că efectuarea investiției străine nu pune în pericol securitatea sau ordinea publică a României.

(3) Constatările preliminare ale CEISD, anterioare examinării investiției străine, investiției noi sau, după caz, investiției din Uniunea Europeană, nu reprezintă un act administrativ și nu pot face obiectul controlului de legalitate în cadrul contenciosului administrativ decât odată cu atacarea actului administrativ prin care se soluționează cererea de autorizare a investiției străine directe.”

14. La articolul 15, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal, în temeiul Regulamentului sau al prezentei ordonanțe de urgență, se realizează în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce

privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE și ale Regulamentului (UE) 2018/1.725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1.247/2002/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) și numai în măsura în care este necesară pentru examinarea investițiilor străine directe, investițiilor noi sau, după caz, investițiilor din Uniunea Europeană, de către statele membre și pentru asigurarea eficacității cooperării prevăzute de Regulament.”

Art. VIII. — (1) Prevederile art. 24 alin. (5) din Legea nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și cauzelor penale în curs la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 29 februarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, după adoptarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

(3) Reglementările Consiliului Concurenței necesare punerii în aplicare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență se emit în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia.

Art. IX. — La articolul 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/2022 privind licența industrială unică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1023 din 20 octombrie 2022, aprobată cu modificări prin Legea nr. 98/2023, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins:

„(11) În vederea îndeplinirii atribuțiilor prevăzute de lege, Oficiul preia personal cu atribuții în domeniu de la autoritățile competente în acordarea licențelor, autorizațiilor, acordurilor, avizelor, permiselor sau altor acte administrative. Procedura de preluare de către Oficiu a personalului de la autoritățile competente în acordarea licențelor, autorizațiilor, acordurilor, avizelor, permiselor sau altor acte administrative se aprobă prin hotărâre a Guvernului până la data de 31 ianuarie 2024.”

★

Prezenta ordonanță de urgență transpune Directiva (UE) 2019/1 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind oferirea de mijloace autorităților de concurență din statele membre astfel încât să fie mai eficace în aplicarea legii și privind garantarea funcționării corespunzătoare a pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 11 din 14 ianuarie 2019.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,
Mihaela-Ioana Kaitor,
secretar de stat

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Romeo Simionescu,
secretar de stat

p. Președintele Consiliului Concurenței,
Eugen-Corneliu Șușu

Ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului,
Ștefan-Radu Oprea

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Adrian-Ioan Veștea

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Simona Bucura-Oprescu

p. Ministrul afacerilor externe,
Daniela Anda Grigore Gîțman,
secretar de stat

Ministrul educației,
Ligia Deca

Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,
Alexandru-Mihai Ghigiu

Ministrul cercetării, inovării și digitalizării,
Bogdan-Gruia Ivan
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea acumulării unor stocuri de urgență în rezerva de stat și aprobarea scoaterii din rezervele de stat a unor cantități de produse și acordarea acestora ca ajutoare umanitare interne de urgență, cu titlu gratuit, pentru protecția populației din satul Tufanu, comuna Mălureni, județul Argeș, în vederea atenuării riscului de excluziune socială

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 31, art. 4¹ alin. 1, art. 5 alin. 1 lit. a), precum și al art. 8 alin. 3 din Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă acumularea de către Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, sub formă de stocuri de urgență la rezerva de stat în anul 2023, a 50 de bucăți kituri de interconectare construcții ușoare din elemente modulate, 50 de bucăți holuri de legătură între construcțiile ușoare din elemente modulate și 50 de bucăți kituri de interconectare holuri, pentru creșterea capacității de răspuns în situații de criză și în vederea asigurării imediate a intervențiilor operative pentru protecția populației, a economiei și pentru apărarea țării, în situații excepționale de deficit care afectează un interes public major, cu modificarea corespunzătoare a Nomenclatorului produselor rezervă de stat.

Art. 2. — Finanțarea operațiunii privind acumularea stocurilor de urgență prevăzute la art. 1 se asigură din bugetul Activității finanțate integral din venituri proprii, conform dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 598/2014 privind înființarea pe lângă Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale și pe lângă fiecare unitate teritorială a unor activități finanțate integral din venituri proprii, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Achiziționarea cantității prevăzute la art. 1 se realizează în limita sumei de 2.558.483,40 lei, inclusiv TVA, care poate fi actualizată în funcție de prețurile pieței estimate la data declanșării acțiunii de acumulare.

Art. 4. — (1) Se aprobă scoaterea din rezervele de stat și acordarea imediată ca ajutoare umanitare interne de urgență, cu titlu gratuit, a unor cantități de produse prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, în valoare de 340.877,31 lei, exclusiv TVA, pentru protecția populației din satul Tufanu, comuna Mălureni, județul Argeș, în vederea atenuării riscului de excluziune socială care determină fenomene sociale ce afectează un interes public major.

(2) Distribuirea ajutoarelor prevăzute la alin. (1) se realizează de comitetul județean pentru situații de urgență și/sau comitetul local pentru situații de urgență, prin grija Instituției Prefectului — Județul Argeș și/sau Primăria Comunei Mălureni, județul Argeș, după asigurarea de către autoritățile administrației publice locale din comuna Mălureni a infrastructurii corespunzătoare amplasării și utilizării acestora, respectiv platformă betonată, racordare la rețeaua de alimentare cu apă și de canalizare, racordare la rețeaua de alimentare cu energie electrică.

(3) Transportul produselor până la locul de destinație indicat de Instituția Prefectului — Județul Argeș și/sau de Primăria Comunei Mălureni, județul Argeș, se efectuează cu mijloace de transport puse la dispoziție de Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale sau ale unor operatori economici specializați, în condițiile prevăzute la alin. (2).

Art. 5. — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale scade din gestiune, la prețurile de înregistrare, prin debitarea contului 6890100 „Cheltuieli privind rezerva de stat”, cantitățile de produse aprobate a fi scoase din rezervele de stat potrivit prezentei hotărâri, cu datele din avizele de expediție și procesele-verbale de predare-primire semnate de persoanele împuternicite desemnate de Instituția Prefectului — Județul Argeș și/sau de Primăria Comunei Mălureni, județul Argeș.

Art. 6. — Cheltuielile pentru intervenția operativă privind transportul, precum și orice alte cheltuieli ocazionate de îndeplinirea acțiunii de livrare a produselor prevăzute la art. 4 alin. (1) se suportă din veniturile proprii ale Activității pentru intervenții operative și reîntregirea stocurilor diminuate, înființată pe lângă Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale și pe lângă fiecare unitate teritorială, conform art. 1 alin. (2) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 598/2014, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — (1) Documentele justificative privind distribuirea produselor se păstrează la Instituția Prefectului — Județul Argeș și/sau la Primăria Comunei Mălureni, județul Argeș, în vederea punerii lor la dispoziția organelor de control abilitate.

(2) După restabilirea stării de normalitate, produsele rămân la dispoziția Instituției Prefectului — Județul Argeș și urmează a fi folosite pentru protecția populației afectate, în cazul apariției altor situații de urgență pe raza județului ori în proximitatea acestuia, cu menținerea destinației produselor acordate ca ajutor umanitar intern de urgență, cu titlu gratuit, din rezervele de stat.

Art. 8. — Fondurile necesare reîntregirii stocurilor rezervă de stat diminuate cu cantitățile prevăzute în anexă se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, în limita sumei de 405.644,00 lei, inclusiv taxa pe valoarea adăugată.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Romeo Simionescu,
secretar de stat
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

Președintele Administrației Naționale
a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale,
Georgian Pop
Ministrul educației,
Ligia Deca
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 29 noiembrie 2023.

Nr. 1.203.

LISTA

produselor scoase din rezervele de stat și acordate, ca ajutoare umanitare interne de urgență, cu titlu gratuit, pentru protecția populației din satul Tufanu, comuna Mălureni, județul Argeș, în vederea atenuării riscului de excluziune socială

Nr. crt.	Produsul	U.M.	Cantitatea	Valoarea fără TVA (lei)	Valoarea cu TVA (lei)
0	1	2	3	4	5
1.	Construcție ușoară din elemente modulate dotată cu aerotermă	buc.	8	190.440,34	226.624,00
2.	Construcție ușoară din elemente modulate dotată cu grup sanitar	buc.	1	73.857,14	87.890,00
3.	Construcție ușoară din elemente modulate — hol*	buc.	2	43.025,00	51.200,00
4.	Kit interconectare — construcție ușoară din elemente modulate*	set	6	18.050,42	21.480,00
5.	Kit interconectare — construcție ușoară din elemente modulate — hol*	set	2	15.504,20	18.450,00
Total general				340.877,31	405.644,00

*) Valoarea produselor urmează a fi actualizată în funcție de prețul de achiziție.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
 Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
 Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

